

Vlaams
Parlement

vergadering **18**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Middagvergadering

van 19 december 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	5
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de rol van de OCMW's in het project W ²	5
ACTUELE VRAAG van mevrouw Griet Smaers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de mobiliteitsbevraging van SD Worx en Mobimix bij de bedrijven en de mogelijkheid om het mobiliteitsbudget op grote schaal in te voeren	7
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de aanbesteding voor baggerwerken in de Antwerpse haven	10
ACTUELE VRAAG van de heer Jean-Jacques De Gucht tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de mogelijke verkoop van de Belfius-kunstcollectie	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de mogelijke verkoop van de Belfius-kunstcollectie	
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de mogelijke verkoop van de Belfius-kunstcollectie	
ACTUELE VRAAG van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de mogelijke verkoop van de Belfius-kunstcollectie	
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de mogelijke verkoop van de Belfius-kunstcollectie	13
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de bijkomende remuneratie voor de nieuwe directeur-generaal van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW)	20
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de schorsing van de milieuvergunning voor Uplace door de Raad van State	
ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de schorsing van de milieuvergunning voor Uplace door de Raad van State	22
ACTUELE VRAAG van de heer Wim Wienen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het Project Innoveren en Excelleren in het Onderwijs (PIEO) ter ondersteuning van concentratiescholen	27

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2013 – 14 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3	
ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2013 – 15 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 8	
ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013 – 1752 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 12	
Algemene bespreking (<i>Voortzetting</i>)	32
Financiën en Begroting	32
De Vlaamse Regering	45
ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2013 – 14 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3	
Artikelsgewijze bespreking	49
ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2013 – 15 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 8	
Artikelsgewijze bespreking	49
ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013 – 1752 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 12	
Artikelsgewijze bespreking	50
ONTWERP VAN DECREET betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen – 1713 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	50
Artikelsgewijze bespreking	50
ONTWERP VAN DECREET tot compensatie van de openbardienstverplichting tot het vervoer van personen met een handicap of een ernstig beperkte mobiliteit – 1719 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	51
Artikelsgewijze bespreking	52
ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen met betrekking tot de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid – 1791 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 5	
Algemene bespreking	53
Artikelsgewijze bespreking	53
ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XXII – 1796 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 4	
Algemene bespreking	53

<p>ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van artikel 257, 258 en 376 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 en artikel 7 van het decreet van 23 mei 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2008, wat de vermindering van de onroerende voorheffing voor energiezuinige gebouwen betreft</p> <p>– 1811 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2</p>	
Algemene bespreking	54
Artikelsgewijze bespreking	55
<p>ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de Economische en Monetaire Unie tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, Hongarije, Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden, de notulen en de verklaringen, ondertekend in Brussel op 2 maart 2012</p> <p>– 1815 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2</p>	
Algemene bespreking	55
Artikelsgewijze bespreking	59
<p>VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Paul Delva, mevrouw Yamila Idrissi, de heer Willy Segers, mevrouw Ann Brussee en de heer Luckas Van Der Taelen betreffende de aantrekkelijkheid van Brussel als studentenstad</p> <p>– 1702 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2</p>	
Bespreking	59
<p>SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES</p>	
Wijziging onder de plaatsvervangende leden	60
<p>REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN</p>	
	60

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Marc Hendrickx: ambtsverplichtingen;

Patricia Ceysens: familieverplichtingen;

Caroline Bastiaens, Gwenny De Vroe, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Herman Schueremans, Mercedes Van Volcem, Linda Vissers, Khadija Zamouri: gezondheidsredenen.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: We zouden nu beginnen met de actuele vragen, maar aangezien noch mevrouw Van der Borght, noch minister Vandeurzen aanwezig is, kan ik niets anders doen dan de vergadering schorsen.

Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.01 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.05 uur.*

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de rol van de OCMW's in het project W²

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, minister, geachte leden, de jongste weken hebben we hier al heel wat gedebatteerd over arbeid en de slechte economische toestand. Vorige week waren er in de commissie ook nog heel wat vragen aan minister Muylers over deze problematiek.

Minister, enigszins in aansluiting daarbij richt ik me nu tot u. We zijn immers in blijde verwachting van een nieuw decreet. Minister Muylers heeft daar vorige week ook naar verwezen in zijn antwoord op mijn vraag. Het gaat over het ontwerp van decreet met betrekking tot werken en welzijn, of W². Daarin zouden alle bestaande tewerkstellings- en ondersteuningsmaatregelen worden samengebracht om de zwakkeren in onze maatschappij te activeren, zodat ze volwaardig in het arbeidscircuit kunnen komen.

Daar zijn al twee versies van verschenen, een op 22 november en een op 7 december. In de eerste versie werd heel zwakjes verwezen naar het OCMW, met één klein zinnetje. In het tweede werkdocument, van 7 december, is dat zelfs al verdwenen. Dat verontrust me enigszins. We weten immers allemaal dat het OCMW tot op vandaag een heel grote rol speelt bij het begeleiden van mensen die kampen met bepaalde problemen naar een volwaardige baan. In de werkwinkels werken de VDAB en het OCMW perfect samen.

Minister, waarom worden de OCMW's daar niet bij betrokken? Waarom komt alles op de rug van de centra algemeen welzijnswerk (CAW) terecht?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mevrouw Van der Borgh, uw inschatting is totaal fout. Ten eerste benadruk ik dat de OCMW's en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) wel degelijk zijn uitgenodigd op heel wat overlegmomenten. Het is juist dat er een signaal is gekomen vanuit de afdeling OCMW's van de VVSG dat ze het niet eens zijn met een aantal ontwikkelingen. En dus wordt er over heel het concept geen beslissing genomen, tot we die zaak hebben uitgeklaard met de VVSG, en we heel duidelijk hebben afgestemd wat de rol van de OCMW's daarin zal zijn.

Er zijn eigenlijk een aantal discussies. Wat is de afbakening van de doelgroep waarop W² betrekking heeft? Daarover moet uiteraard met hen overlegd worden. Dan is er ook de rol van regisseur in het verhaal. Je moet op een bepaalde geografische omschrijving een aantal netwerken kunnen aanbieden. De casemanagers Werk en Welzijn zijn daarbij betrokken. Uiteraard moet ook het OCMW daarin een rol spelen.

Zodra ik begreep dat daar vanuit de OCMW's zorgen over waren, heb ik met de voorzitter van de VVSG contact gehad. We hebben afgesproken om opnieuw rond de tafel te gaan zitten. De bedoeling om te landen met een conceptnota gaan we even 'on hold' zetten, om dat gesprek te kunnen voeren. De collega's Muyters en Van den Bossche zijn overigens ook betrokken bij dat gesprek. Het is absoluut niet de bedoeling om te evolueren naar een systeem waarin de OCMW's zich niet erkend zouden zien.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Bedankt, minister. U erkent dus dat er wel degelijk een probleem was, want u stelt dat er verder onderhandeld zal worden tot de VVSG zich kan vinden in de nota zoals die er zal liggen. Dat is vandaag dus nog niet het geval.

Nu was het de bedoeling om alles naar de caw's over te brengen. We hebben vandaag in Vlaanderen elf caw's, en we hebben in al onze gemeenten OCMW's. We moeten het ook voor die doelgroep heel laagdrempelig houden. We hebben er dus alle belang bij dat een van de eerste aanspreekpunten wel degelijk het OCMW blijft en niet de caw's, die trouwens al overbevraagd zijn, want zij krijgen er in het kader van de integrale jeugdhulp ook nog een pak werk bij, en eerder kregen ze er al werk bij in het kader van het meldpunt voor seksueel misbruik. We kunnen niet alles op de schouders van één bepaalde groep leggen.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, voor onze fractie is het echt niet belangrijk wie de functie van aanspreekpunt voor dit project op zich zal nemen. Veel belangrijker zijn de resultaten. We zijn het daar allebei over eens. Wanneer denkt u dat dit project concreet van start kan gaan? Dat is veel belangrijker dan de discussie OCMW of caw.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Minister, ik dank u voor uw antwoord. U geeft duidelijk aan dat die bekommernis inderdaad leeft binnen de sector en dat u er rekening mee wenst te houden. Het wordt nu zelfs even 'on hold' gezet om verder te kunnen praten.

In het verleden is heel duidelijk gebleken dat de samenwerking tussen OCMW en caw in heel wat dossiers heel belangrijk is. Daar gaat het dus in essentie niet over, maar wel over hoe we dit op termijn consequent invullen.

Een belangrijke vraag is inderdaad die naar de timing, wetende dat begin januari de nieuwe lokale besturen en OCMW's van start gaan. In dat kader is het belangrijk dat we dit dossier op die manier verder kunnen aanpakken. Het is inderdaad misschien minder belangrijk wie het uiteindelijk doet, maar de goede samenwerking is wel essentieel in dit kader.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ook ik ben tevreden met uw antwoord en met het feit dat u alle actoren in het sociale beleid verder wilt betrekken bij dit traject. Het Werk-Welzijnstraject is mijns inziens de toekomst om de mensen die in de problemen zitten, te begeleiden en naar werk toe te leiden. Het lijkt mij dan ook logisch dat u uw conceptnota even ‘on hold’ zet, om in goed overleg met alle actoren tot een oplossing te komen, zodat we zeker verder kunnen met deze projecten.

Minister Jo Vandeurzen: Collega’s, ik vind dit een wat merkwaardig debat. Als ik de informatie die mij bereikt heeft, goed bestudeer, lijkt het mij niet correct te suggereren dat de OCMW’s of de VVSG niet betrokken zouden zijn bij dat overleg. Dat was wel het geval. De OCMW-afdeling van de VVSG heeft het punt gemaakt dat zij een bepaald verwachtingspatroon hebben rond een aantal rollen die ze willen opnemen.

Het is heel duidelijk dat men met dat concept niet verder kan gaan als het geen gedragen concept is. We zullen daar dan ook verder over moeten overleggen. Toen het ontwerp van mail ons werd bezorgd – dat is me zelfs nooit officieel overgemaakt – is er ook contact geweest om te kijken hoe dat overleg kan worden opgestart.

Als wij bepaalde rollen exclusief aan het OCMW toevertrouwen, dan moeten we ons ook afvragen of de OCMW’s in alle schalen en vormen die ze hebben, in staat zijn om dat ook effectief te doen. De ervaring zal zijn dat kleine en grote OCMW’s daar een aantal andere mogelijkheden voor hebben.

We zullen overleggen met de sector. Ik kan niets zeggen over de timing, want we zijn daar met drie collega’s bij betrokken. Het is niet aan mij om het ritme daarin te bepalen. Veel zal afhangen van het antwoord op de vraag of er voldoende draagvlak wordt gevonden voor een bepaald concept.

De idee is om voor de activering van mensen een zo goed mogelijk samenspel te organiseren vanuit de competenties werk en welzijn. Ik vind het persoonlijk een heel goed idee om die integratie te bewerkstelligen. We zullen daar met overtuiging verder over overleggen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik stel alleen vast dat dit wordt gedragen over de partijgrenzen heen. Iedereen vraagt hetzelfde, namelijk samenwerking. We kunnen echter niet ontkennen dat de OCMW’s daar vandaag al heel wat ervaring mee hebben.

U speelt in dit document inderdaad niet de leidende rol, die is voor minister Muyters. Ik richt me echter tot u als de minister die bevoegd is voor de OCMW’s wat het Vlaamse niveau betreft. Ik reken er ook op dat die partner met alle ervaring hij heeft, niet wordt vergeten. Dat is mijn zorg.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Griet Smaers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de mobiliteitsbevraging van SD Worx en Mobimix bij de bedrijven en de mogelijkheid om het mobiliteitsbudget op grote schaal in te voeren

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Minister, gisteren stelde SD Worx samen met Mobimix aan de pers de resultaten voor van een grote mobiliteitsonderveraging die was gehouden bij vijfhonderd bedrijven. Uit de bevraging kwamen een aantal zaken naar voren.

Ik lees de belangrijkste vaststellingen voor: “46 procent van de Belgische bedrijven klaagt omwille van slechte bereikbaarheid door files. 40 procent van deze organisaties zou nauwelijks bereikbaar zijn door het openbaar vervoer. 70 procent van deze organisaties ondervindt blijkbaar moeilijkheden om schaars talent aan te trekken zonder een

bedrijfswagen te kunnen aanbieden. En 46 procent van deze bedrijven vindt het mogelijk een interessant alternatief om te kunnen werken aan een mobiliteitsbudget om ter beschikking te stellen aan hun werknemers.”

Een mobiliteitsbudget is een budget dat fiscaal interessant ter beschikking kan worden gesteld van werknemers om vrij te besteden aan een waaier van mobiliteitsmogelijkheden. Het kan dan gaan om een wagen, de bus, de trein, een fiets die kan worden gehuurd. Men krijgt dan een duurzamere mogelijkheid om in te zetten op verschillende vervoersmogelijkheden.

Zowel vanuit de optiek duurzame mobiliteit of duurzamere mobiliteit als vanuit de optiek flexibeler werken en flexibelere verloning kan dit een interessant instrument zijn om heel wat bedrijven de kans te bieden om hun werknemers op een duurzamere manier te laten werken. Die mensen krijgen daardoor ook de mogelijkheid om niet enkel een beroep te doen op de bedrijfswagen, maar ook op andere mobiliteitsmaatregelen.

Minister, u hebt een proefproject gelanceerd ‘Mobiliteitsbudget werkt’. Ik heb begrepen dat dit project nog loopt. Kunt u zich vinden in de bevindingen van SD Worx om het mobiliteitsbudget als een interessant alternatief voor de bedrijfswagen te kunnen invoeren op grote schaal? Welke stappen zijn er volgens u nog nodig om dat te kunnen realiseren?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Uiteraard kan ik me vinden in de resultaten van een bevraging. We hebben op dit moment een proefproject lopen waarbij we de praktijktest doen met vijf bedrijven. In die bedrijven wordt aan elke werknemer een alternatief verplaatsingsmodel op maat aangeboden. Dat is een combinatie bedrijfsfiets en openbaar vervoer. Men zoekt op het profiel van de individuele werknemer op welke manier hij of zij zich duurzaam kan verplaatsen.

SD Worx heeft een digitale tool ontwikkeld om in de computer bij te houden hoe de vergoedingen fiscaal in kaart kunnen worden gebracht. Dat is net een van de knelpunten. Voor het nemen van het openbaar vervoer en de fiets bestaan vergoedingen. Werkgevers willen vooral heel snel zien hoe de kosten kunnen worden berekend.

De resultaten van dat proefproject zullen in maart 2013 bekend worden gemaakt. Het is dus nog even wachten. De tussentijdse resultaten zijn bijzonder interessant omdat we effectief zien dat de werknemers de switch maken van de bedrijfswagen naar een alternatief vervoersmodel. De bedrijven zelf zien de hele papierwinkel die ermee gepaard gaat als belangrijkste knelpunt. Ik heb dan ook gevraagd aan de mensen die het onderzoek begeleiden om me tegen maart 2013 zeer concrete beleidsaanbevelingen te doen die niet alleen gebaseerd zijn op een bevraging, maar vooral op de praktijktest, om dat dan hopelijk snel te kunnen implementeren.

Ik geloof absoluut dat het aanbieden van een mobiliteitsbudget, mits het wegwerken van knelpunten die vandaag bestaan, mensen kan stimuleren om de overstap te maken van de wagen naar een alternatieve vervoersmodus. Wat me positief heeft verrast, zowel in de bevraging als in het proefproject, is het enorme potentieel van de fiets.

Mevrouw Griet Smaers: Als we de resultaten van die bevraging zien, zullen daar heel interessante zaken in zitten die we kunnen gebruiken. Ik ben ervan overtuigd dat het mobiliteitsbudget op grote schaal kan worden ingevoerd. We moeten niet alleen Vlaanderen meekrijgen, maar ook de federale overheid, omdat er drempels kunnen zitten in de financiële en fiscale wetgeving. Na afloop van het proefproject zouden we contacten moeten leggen met de federale overheid om die drempels weg te kunnen werken.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: De bevraging is heel duidelijk en ik heb het gisteren ook gezegd: het decreet Basismobiliteit heeft niet geleid tot meer mobiliteit. We stellen eens te meer vast dat het woon-werkverkeer niet geraakt waar het moet geraken. Daar moeten we

dringend een oplossing voor zoeken. Gaan we verder met het decreet Basismobiliteit of gaan we het aanpassen? Gaan we ervoor zorgen dat het woon-werkverkeer geraakt waar het moet geraken? Dat zijn belangrijke stappen die de Vlaamse Regering nog kan zetten tijdens deze legislatuur.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Iedereen die vertrouwd is met de universiteit van het leven, weet dat bij de keuze voor een job in een bedrijf, de mobiliteit en de bereikbaarheid van het bedrijf een steeds belangrijkere rol speelt. Ondernemersclubs zeggen me dat De Lijn vandaag wel burgers bezoekt, maar geen bedrijven. Woon-werkverkeer en het ontsluiten van bedrijventerreinen is vaak nog onontgonnen terrein. De Lijn komt daar niet of in onvoldoende mate. Minister, daar ligt voor u een uitdaging en opdracht: om De Lijn op de bedrijventerreinen te krijgen en werk te maken van het woon-werkverkeer in Vlaanderen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Ik ben absoluut voorstander van het proefproject over het mobiliteitsbudget. We moeten niet alleen bij de werknemers een mentaliteitswijziging teweegbrengen door zulke stimulansen, maar ook bij de werkgevers. Er is nog een heel traject af te leggen om hun duidelijk te maken dat het allemaal niet zo ingewikkeld is. We moeten zeker ook de federale knelpunten oplossen.

Mijn tweede bemerking sluit aan bij die van de heer Keulen. Het grote knelpunt nu is de bereikbaarheid van de bedrijventerreinen. Minister, er is een project voor een Shuttledecreet. Ik weet dat het moeizaam verloopt, maar kunt u me een stand van zaken geven?

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Voorzitter, minister, het mobiliteitsbudget is een beetje een monster van Loch Ness. Zolang ik me al bezighoud met mobiliteit, wordt er al over gesproken en worden er al proefprojecten en onderzoeken rond georganiseerd. Toch blijkt het niet van de grond te komen. Nochtans is het iets wat we wel nodig hebben. Ik ondersteun dan ook de vraag van mevrouw Smaers om het in een stroomversnelling te brengen.

Een positief signaal is dat bedrijven zoals SD Worx beginnen in te zien dat een mobiliteitsbudget een aantrekkelijk alternatief voor een bedrijfswagen kan zijn. Ik hoop, samen met u, dat er door het proefproject een aantal drempels kunnen worden weggenomen om het mobiliteitsbudget in een stroomversnelling te brengen.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Voorzitter, minister, ik ben heel blij dat u met een proefproject bezig bent, want ik denk dat deze studie nogmaals onderstreept wat wij allemaal al weten. Telkens als wij in contact komen met mensen uit de bedrijfsweld of bedrijven bezoeken, dan horen wij dezelfde klacht. Het probleem is dat wij er soms verkeerdelijk van uitgaan dat iedereen een eigen wagen heeft. Het is jammer dat er veel talent niet tot bloei kan komen en niet kan bijdragen tot de bloei van het bedrijfsleven omdat het moeilijk is om bij een bedrijf te geraken. Ik kijk met veel belangstelling uit naar de resultaten van dit proefproject, en ik hoop ook dat dit niet weer een monster van Loch Ness is dat voor een tijd onder water zal verdwijnen, maar dat we er echt werk van maken.

Minister Hilde Crevits: Collega's, het gaat hier over twee debatten. De vraag van collega Smaers heeft betrekking op het mobiliteitsbudget en het project. Dat is bedoeld om na te gaan of er geen waardige vervanger is voor een bedrijfswagen – als je fiscaal alles anders bekijkt –, zoals een combinatie van het openbaar vervoer en de fiets of nog iets anders. Het is de bedoeling dat de werknemer over een bepaald bedrag beschikt dat hij vrij aan zijn verplaatsingen kan besteden. De digitale tool die SD Worx ontwikkeld heeft, gaat per werknemer na op welke manier hij op zijn plaats van tewerkstelling kan geraken zonder bedrijfswagen. Men ziet onmiddellijk dat dat zeer arbeidsintensief is: niet iedereen is

vertrouwd met openbaar vervoer, hoe moet je dat gebruiken, moet je de bedrijfsfiets in rekening brengen, de fiscale aftrekregels zijn overal anders. Er zijn dus een aantal knelpunten.

Collega D'Hulster, we doen dus onmiddellijk een proefproject, zonder theoretische modellen met knelpunten af te wachten. We doen dus alsof het bestaat en gaan na welke de hinderpalen zijn. Vandaar het grote nu, en wellicht ook de grote meerwaarde van het project. Ik heb gevraagd om concrete beleidsaanbevelingen te doen. Er zijn fiscale behandelingen die moeten worden gelijkgeschakeld. Er zijn administratieve zaken die moeten worden geregeld. Naast het debat over het openbaar vervoer, waar mevrouw Van den Eynde en anderen naar verwijzen, is er ook een debat over hoe je dat openbaar vervoer gebruikt en de bedrijfswagen aan de kant laat staan.

Daarnaast is er het debat over de goede ontsluiting van bedrijventerreinen via collectief vervoer. Ik spreek bewust niet over 'openbaar' vervoer, maar over 'collectief' vervoer. Het Shuttledecreet wil er net voor zorgen dat niet alleen De Lijn, maar ook private initiatieven zorgen voor het vervoer van en naar bedrijventerreinen. Het is mijn bedoeling om er de komende maanden mee te landen, maar we moeten goed afbakenen waar de verantwoordelijkheid van De Lijn stopt en waar private initiatieven kunnen worden ontwikkeld.

U weet dat het vervoer van De Lijn altijd vervoer is van halte tot halte. Als je dat opentrekt en je maakt een vervoersregeling naar bedrijventerreinen, dan kan dat perfect met private initiatieven zoals er al bestaan in de haven van Gent. Ik verwijs naar Max Mobiel waarmee Zeebrugge nu zijn havenbus heeft. Ik denk dat Max Mobiel nu ook op Linkeroever rijdt. Men rijdt dus specifiek naar bedrijven. Je kunt niet voor elk bedrijf een halte van De Lijn zetten. Dat kan perfect met een privé-initiatief worden opgelost. We moeten mooi de afbakening maken tot waar de ondersteuning gaat, ook die van Vlaanderen, en bekijken op welke manier we het kunnen doen.

Wat mij betreft hoeft dat geen taak te zijn die volledig naar De Lijn gaat. We moeten wel een duidelijk kader scheppen, want nu werken we projectmatig en dat is niet goed voor een duurzame uitbouw van dat vervoer.

Het zijn terechte opmerkingen. We moeten die bereikbaarheid verzorgen. Het is de bedoeling van het project rond het mobiliteitsbudget om ook de omgekeerde berekening te maken: op welke manier kun je stimulerende maatregelen nemen om de alternatieven effectief te gaan gebruiken?

Mevrouw Griet Smaers: We zijn er allemaal van overtuigd dat het mobiliteitsbudget kan werken en dat het een stimulans kan zijn voor een duurzamer woon-werkverkeer. Ik ben er ook van overtuigd dat Vlaanderen alles doet wat het kan om dat te laten werken en om dat snel van kracht te laten zijn. We zullen in de loop van 2013 uw resultaten afwachten, minister, en de federale overheid ervan overtuigen dat die fiscale aanpassingen nodig zijn.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de aanbesteding voor baggerwerken in de Antwerpse haven

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister, ik heb mijn vraag ingediend naar aanleiding van een interview dat Gery De Cloedt, een telg van de bekende baggerfamilie, heeft gegeven in Knack van vorige week. Daarin stelt de heer De Cloedt dat de baggerwerken die we jaarlijks laten uitvoeren voor onze kust in de Schelde en de zeehavengebieden, systematisch te duur betaald worden omdat de markt onvoldoende kan spelen. Het zijn altijd dezelfde twee,

DEME en De Nul, die in de prijzen vallen. Het zijn de geprivilegieerde partners van de Vlaamse overheid en ze krijgen die contracten zonder dat er een openbare aanbesteding plaatsvindt, dixit Gery De Cloedt.

Hij geeft het voorbeeld van het Deurganckdok, een dok waar we tot nog toe weinig plezier aan hebben beleefd, als je kijkt naar de achterblijvende trafieken. Dat dok kent volgens de heer De Cloedt een baggerkostprijs van 25 miljoen euro per jaar, waarbij het contract zonder openbare aanbesteding altijd aan diezelfde twee, De Nul en DEME, wordt toegewezen. De heer De Cloedt zegt daarbij: ik zou het zelf aan een tiende van de prijs kunnen.

Minister, we zijn nu al twee dagen over de begroting aan het discussiëren, we weten wat 20 of 25 miljoen euro betekent voor onze begroting. Als het effectief zo is dat we door een gebrekkige marktwerking, door het uitblijven van een openbare aanbesteding, dergelijke hoge prijzen betalen en de markt veel goedkoper zou kunnen leveren, dan verdient dat toch onze aandacht.

Ik weet niet of de timing toevallig was, minister, maar ik heb gemerkt dat vorige vrijdag opnieuw een baggercontract aan diezelfde twee bedrijven is toegekend voor het uitbaggeren voor de werken aan de Deurganckdoksluis. Men gaat blijkbaar terug tot een historisch contract van 1972 dat al aan zijn 31e deelcontract zit. Minister, vindt u het geen tijd om af te stappen van dat historisch openeindecontract en opnieuw de markt te laten spelen om zodoende een lagere kostprijs te kunnen bedingen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, het is een zeer interessante vraag. Ik wil aanstippen dat bij al onze onderhoudsbaggerwerken de markt perfect speelt. Dat gebeurt via openbare aanbestedingen. Ook de onderhoudsbaggerwerken op Linkeroever worden gegund via een openbare aanbesteding. Als de heer De Cloedt meent dat hij dat kan voor een tiende van de prijs, is het natuurlijk spijtig dat hij geen offerte heeft ingediend.

Hij heeft wel gelijk in het volgende. Er is een contract van 1972 voor een bepaald type baggerwerken. Dat is een historisch contract dat is gesloten om de haven van Antwerpen op Linkeroever uit te bouwen. Elk baggerwerk dat wordt gedefinieerd als uitbouw van de Antwerpse haven valt nog altijd onder dat contract van 1972. Vorige vrijdag heeft ministerraad deelcontract 31 gegund. Het was vier jaar geleden dat er nog zo'n deelcontract was gegund.

Dat heeft te maken met het feit dat de baggerwerken die bedoeld zijn voor de nieuwe sluis die nu aangelegd wordt, de Deurganckdoksluis, daaronder vallen.

Ik moet wel onderstrepen dat de deelcontracten allemaal individueel op prijs onderhandeld worden. Het Rekenhof heeft zich er al over gebogen en, meer nog, de Europese Commissie heeft hierover een aantal jaar geleden een klacht ontvangen en heeft er een uitspraak over gedaan. Ze heeft gezegd dat het contract van 1972 perfect geldig is.

Het contract bepaalt dat de werken voor de uitbouw van de Antwerpse haven worden gegund aan die twee partijen. Heel veel ministers voor mij hebben zich ook al over dit contract gebogen. Het gaat enkel over die werken. Alle onderhoudsbaggerwerken aan de kust en in de havens worden dus via openbare aanbestedingen gegund en hebben niets met dit contract te maken. De investeringen in de uitbouw van de haven blijven er wel onder vallen.

We kunnen het contract niet zo maar opzeggen. Als we dat doen, moeten we onderhandelen via een bijakte. Het is ook de bedoeling om dat effectief te doen, maar het vergt een onderhandeling. Ook dat hebben velen voor mij al eens onder de loep genomen, het is niet zo evident. Ik zal dit met zorg verder op mij nemen, zoals ik ook in het verleden heb gedaan.

De werken die nu vrijdag gegund zijn, vallen er absoluut onder. De Inspectie van Financiën (IF) heeft zich erover gebogen, net als de prijzenbank. Er werd ook een prijsonderhandeling gevoerd.

De heer Bart Martens: Minister, ik ben blij dat u het contract wilt heronderhandelen. Net zoals voor de onderhoudsbaggerwerken aan de kust en de Schelde, zou het goed zijn om ook voor de baggerwerken in het Antwerps zeehavengebied terug de markt op te gaan. Het is een contract van 1972, ik was toen 3 jaar. De markt is ondertussen veranderd, er zijn nieuwe spelers bij gekomen, de baggertechnieken zijn veranderd. Het is toch al te gek om met een soort opneindecontract te blijven werken.

Stelt u zich voor dat we dit voor onze wegebouw zouden doen, dat we eenmalig een bepaalde aannemersgroep aanwijzen die onze weginfrastructuur moet aanleggen of vervolledigen en dat we vanaf dat moment de contracten altijd aan dezelfde groep aannemers toewijzen.

Ik ben blij met uw antwoord, waarin u zegt dat u voor de werken in het zeehavengebied zelf een einde wilt stellen aan het contract en dat u de onderhandelingen daarover wilt opstarten zodat we net zoals voor de Schelde en de kust, de markt ook volledig kunnen laten spelen voor de baggerwerken in Antwerpen.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Minister, wat de heer Martens hier naar voren brengt, zou eigenlijk de boodschap moeten zijn. Een 40-jarig jubileum is misschien een mooi moment om ergens een streep te trekken door degenen die ervan kunnen genieten, aan wie contracten worden toegewezen. Ze kunnen misschien voorstellen om de markt nu te laten spelen. Dat gebeurt vandaag op alle terreinen van de samenleving en is binnen de hele Europese Unie de gangbare praktijk. Laten we die laatste uitzonderingen, die laatste heilige huisjes – ik dacht dat er geen meer bestonden, maar zelfs in de harde wereld van de baggeraars blijken ze nog te bestaan – te slopen. Ik stel voor dat we de markt ook laten spelen voor baggerwerken in het Antwerpse zeehavengebied naar analogie van het Scheldegebied en het kustgebied. Laten we ook binnen de Antwerpse haven de markt laten spelen.

Minister Hilde Crevits: Dames en heren, ik probeer het nog eens duidelijk te maken. De markt speelt, ook als het gaat over baggerwerken in de Antwerpse haven. Alleen als het gaat over werken die gelinkt zijn aan de uitbouw van de haven, vallen we onder dat contract.

Mijnheer Martens, uw partij maakt deel uit van de regering en heel de regering heeft het contract vorige vrijdag goedgekeurd. (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

Het is wel zo. En wij zijn niet over één nacht ijs gegaan. Ik vind het heel goed dat iedereen zich daar vragen bij stelt, ik heb daar geen probleem mee. Ik heb het ook juridisch laten onderzoeken.

Wat ik niet wens, is dat we met veel bombarie zeggen dat we de markt zullen laten spelen, waarop twee partijen zeggen dat er een contract is dat in 1972 werd gesloten en ons juridisch advies zegt dat we het contract niet eenzijdig kunnen beëindigen, waardoor we in een impasse terechtkomen waarbij er jarenlang getouwtrek is. Als we het contract willen beëindigen, moet er over een bijakte 10 worden onderhandeld. Ik herhaal dat het om een onderhandeling gaat, dat betekent dat beide partijen akkoord moeten gaan.

Vind ik het goed? Zou ik nu nog zulke contracten sluiten? Neen, helemaal niet. Ik ben dus niet de meest gelukkige vrouw op aarde wat dit baggercontract betreft. U mag echter niet zeggen dat er nog technieken van 1972 worden toegepast en dat de prijzen voor eeuwig vastliggen, want dat is niet juist. Over de prijs wordt onderhandeld en bij elke opdracht wordt ook onderhandeld over de inzet van technieken en materialen.

Ik wil er ook op wijzen dat De Nul en DEME bedrijven zijn die wereldwijd bekendstaan om hun heel innovatieve en heel goede technieken.

De heer Bart Martens: Minister, zo'n opneindecontract is niet meer van deze tijd. We moeten daar komaf mee maken. Ik ben blij dat u die onderhandelingen wilt opstarten. Als De

Cloedt dat aan een tiende van de prijs kan doen, dat hij die prijs dan aanbiedt. Dat zou de Vlaamse belastingbetaler 20 miljoen euro per jaar uitsparen.

Minister, dat mijn partij vorige vrijdag dat deelcontract mee heeft goedgekeurd, doet niets af aan de rol van het parlement. Wij hebben een controlerende taak. Wij zijn niet de poststempelmachine die alles wat van de regering komt, kritiekloos aanvaardt. (*Applaus bij sp.a, het Vlaams Belang, de N-VA, LDD en Groen*)

Sta me toe, minister, dat ik als parlementariër op mijn rechten blijf staan. (*Applaus*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jean-Jacques De Gucht tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de mogelijke verkoop van de Belfius-kunstcollectie

ACTUELE VRAAG van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de mogelijke verkoop van de Belfius-kunstcollectie

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de mogelijke verkoop van de Belfius-kunstcollectie

ACTUELE VRAAG van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de mogelijke verkoop van de Belfius-kunstcollectie

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de mogelijke verkoop van de Belfius-kunstcollectie

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Minister, op 30 juni 2011 heb ik u een vraag gesteld over de mogelijke verkoop van de Dexiacollectie. U hebt toen gezegd dat er in die collectie stukken zitten die op de topstukkenlijst staan. Over andere werken zei u: “Een opname ervan in de topstukkenlijst kan overwogen worden.” Daarnaast zei u ook nog: “Het lijkt me billijk dat bij vervreemding van belangrijke werken uit de collectie een vorm van voorverkooprecht wordt gegeven aan de federale overheid en/of de gemeenschappen.”

Welke stappen heeft u sinds 30 juni 2011 in deze kwestie gezet?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, wat een jaar geleden door Patricia Jaspers, beheerder van de Belfiuscollectie, nog werd afgedaan als populistisch, dreigt vandaag waarheid te worden. Belfius overweegt zijn collectie te verkopen. Dat is een zeer aanzienlijke collectie voor Vlaanderen, er zitten 4500 werken in. Voor ons is dat onaanvaardbaar.

Bovendien werd noch de Vlaamse Regering noch de Federale Regering op voorhand op de hoogte gebracht.

In tempore non suspectu heb ik zelf nog gepleit om die en dergelijke andere collecties meer toegankelijk te maken voor het publiek. Dat is belangrijk. Ik heb er dikwijls voor gepleit om de collectie onder te brengen in een museum van moderne en hedendaagse kunst.

Ik heb begrepen dat Belfius wil doorgaan met de verkoop. Minister, wat gaat u doen om te verhinderen dat deze waardevolle collectie verpatst wordt naar het buitenland? Hoe gaat u verhinderen dat we naar Dubai of China moeten reizen om die stukken te zien?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, de eerste reden waarom ik deze vraag stel, heeft te maken met de bescherming van ons erfgoed. De voorganger van Belfius was Dexia, de voorganger van Dexia was het Gemeentekrediet. De gemeentebesturen in Vlaanderen en België waren eigenaar van 4500 kunstwerken. Vandaag zijn die in handen van Belfius. Ik las dat u zelf in de media moest vernemen dat ze te koop staan.

Minister, u bent minister van Cultuur van Vlaanderen, de grootste deelstaat van onze federale staat. Als de minister van Cultuur in de media moet vernemen dat Vlaams erfgoed te koop wordt aangeboden, wordt voor mij al een grens overschreden. Als we op die manier met ons erfgoed omgaan, heb ik daar serieuze vragen bij.

De tweede reden is dat we niet mogen vergeten dat de afgelopen jaren heel wat publiek geld is gestoken in de voorganger van Belfius en wat daar zoal bij hoorde. Overleg had zeker mogen plaatsvinden.

Het Topstukkendecreet is duidelijk. Dit heeft echter enkel betrekking op drie kunstwerken van voor 1830. Wat met de rest zal gebeuren, is niet duidelijk. Hoeveel van die 4500 kunstwerken zullen worden verkocht?

Minister, wat zult u concreet met dat voorkooprecht doen? Wat zult u als minister van Cultuur in verband met die andere stukken doen? Die stukken maken deel uit van het Vlaams erfgoed en van het Belgisch erfgoed, maar ze dreigen nu ons land te verlaten.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, ik zal de context uiteraard niet herhalen. Wat de heer Reekmans net heeft verklaard, is heel juist. Ik kan me hier enkel bij aansluiten. Er is natuurlijk een maatschappelijk engagement mee gemoeid. Banken als Belfius vormen in zekere mate een publieke zaak. Indien er publieke middelen in zitten, is er ook een maatschappelijk moreel engagement.

We zouden natuurlijk allemaal graag de stand van zaken kennen. Tot voor kort heeft Belfius niet met de minister gecommuniceerd. Nadien heeft een van haar medewerkers met hen overleg gepleegd over de nakende verkoop.

Ik wil het debat nog even stofferen door op te sommen over welke werken het gaat. Dat is immers nog niet aangehaald. Het gaat om 'De roof van de Sabijnse maagden' en om 'De verzoening tussen Romeinen en Sabijnen', twee olieschetsen van de heer Rubens, en om een schilderij van Jan Brueghel de Oude. Volgens mij biedt het Topstukkendecreet dergelijke werken een decretale bescherming. Ik zou graag de stand van zaken kennen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, de grootste kunstcollectie van het land bevindt zich bij Belfius. Belfius is in feite een staatsbank. De bank is sinds 2011 volledig in handen van de federale overheid. Een gedeelte van de kunstcollectie, de werken van voor 1830, dreigt in private handen terecht te komen en naar het buitenland te verhuizen.

Een paar van die werken staan op de lijst met stukken die door het Topstukkendecreet worden beschermd. De heer Arckens heeft die werken al vermeld. Het gaat onder meer om 'De roof van de Sabijnse maagden'. Als we die maagden volgens onze huidige esthetische normen zouden beoordelen, zou natuurlijk niemand ze nog willen roven, maar in de tijd van Rubens werden die maagden nog geroofd.

Minister, mijn vraag sluit aan bij wat de vorige sprekers al hebben gevraagd. Bent u van plan het door het Topstukkendecreet ingevoerde mechanisme in werking te zetten? Hebt u daar middelen voor?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, er is terecht heel wat verontwaardiging ontstaan over de plannen van Belfius de eigen collectie van de hand te doen. We hebben dat in de pers moeten vernemen. Er is op alle fronten, van het federale parlement tot het Vlaams Parlement, verontwaardiging geweest. Dat blijkt trouwens ook uit het aantal actuele vragen over dit onderwerp. Ook ik heb een gevoel van verontwaardiging en van boosheid ervaren over de wijze waarop dit alles gebeurt.

Ik heb overleg gepleegd met de voorzitter van het directiecomité, de heer Clijsters. Tijdens dit gesprek heeft hij me de context geschetst. Het bedrijf staat voor een grote herstructurering. Daar hoeft ik allicht niemand van te overtuigen. Er staan 900 jobs op de tocht. Dat betekent dat 900 mensen hun werk dreigen te verliezen. Om niet nog meer jobs te laten sneuvelen, moet de bank belangrijke keuzes maken.

Een van die keuzes betreft de kunstcollectie. Daarnaast gaat het ook om een aantal belangrijke panden die de bank bezit. Het gaat dan om huizen en om kantoren. Zo zal, bijvoorbeeld, ook het Osterriethhuis in Antwerpen, dat momenteel deel uitmaakt van de kantoren, worden verkocht. Verder zal ook de kunstcollectie van voor 1830 worden verkocht.

De heer Clijsters heeft me uitgelegd dat het de bedoeling was daar een heel traject aan te verbinden. De raad van bestuur heeft een plan van aanpak goedgekeurd. Dat plan bestond uit verschillende fases. Tijdens de eerste fase zou een volledige inventarisatie van alle werken plaatsvinden. Tijdens de tweede fase zou overleg met alle stakeholders worden gepleegd. Dit omvat verschillende overheden, zoals de federale overheid, de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap. Belfius is echter op snelheid gepakt. Belfius heeft heel snel op het persbericht moeten reageren. Hierdoor is er geen overleg geweest.

Ik schets u de context die Belfius geeft als verantwoording, dat betekent niet dat ik me erin kan terugvinden. De verontwaardiging is bij mij nog aanwezig dat er een intentie is om die werken van de hand te doen.

De situatie vandaag is de volgende. Er zijn drie topstukken bij de werken. De heer Vandaele verwijst naar de Maagden. Een ander werk is de Verzoening – dat kan misschien ook inspirerend werken. De topstukken kunnen het land niet uit zonder toelating. Ik moet dus een exporttoelating geven. Het spreekt voor zich dat het niet mijn intentie is, mocht die vraag er zijn, dat die vergunning zou worden gegeven.

Ik heb heel duidelijke afspraken gemaakt met de voorzitter van het directiecomité van Belfius, de heer Clijsters. Voorlopig worden de werken niet verkocht. We zien elkaar terug eind januari en op dat moment komt er een volledige lijst van alle werken en wat ze daarmee willen doen. Maar er is dus afgesproken dat er geen enkel werk wordt verkocht, zonder er vooraf met ons over te spreken, zodat wij ook de mogelijkheid hebben om het aan te kopen.

Momenteel staan er 388 werken op de topstukkenlijst, 34 verzamelingen. Voor de werken op het Vlaamse grondgebied geldt dat ze niet kunnen worden uitgevoerd. Verschillende werken uit de Belfiuscollectie bevinden zich in Antwerpen, maar er zijn er ook heel veel in Brussel. In Brussel is het Topstukkendecreet niet van toepassing. Daar bestaat er wel een bescherming, in die zin dat de federale overheid kan beslissen over de werken. De werken in Brussel vallen dus onder de federale bevoegdheid. De werken in Antwerpen, vooral in het Astridhuis, vallen onder de Vlaamse bepalingen.

Ik heb niet alleen een onderhoud gehad met de voorzitter van het directiecomité, ik heb ook gevraagd aan de Topstukkenraad om in spoed bijeen te komen. De leden van die raad hebben dat intussen gedaan. Ze hebben suggesties gedaan, waaronder het voorstel om een aantal bijkomende werken in spoedprocedure nog te erkennen. Dat kunnen wij intussen doen om bepaalde werken te beschermen.

Weet ook, collega's, dat wij werken aan de aanpassing van het Topstukkendecreet. Wij willen daarin een aantal categorieën laten opnemen. Je zou bijvoorbeeld kunnen zeggen dat

alle kunstwerken die meer dan vijftig jaar oud zijn en een marktwaarde hebben van meer dan 150.000 euro automatisch beschermd zijn en onder het Topstukkendecreet vallen. Die bepalingen zijn klaar. We zullen daarmee in januari naar de Vlaamse Regering gaan.

Collega's, ik verwijs naar het feit dat het Topstukkendecreet zoals gezegd niet van toepassing is in Brussel. U weet dat wij sinds kort een cultureel akkoord hebben met de Franse Gemeenschap. Er is een overlegplatform, heel specifiek voor de topstukken en die collecties. Alle betrokken overheden zitten daarin samen. Wij zijn op dit moment voorzitter. We roepen dat overlegplatform heel snel samen. Het is ook de bedoeling om in het kader van dat cultureel akkoord zo snel mogelijk een aantal afspraken te maken over hoe de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gewest in Brussel bijkomende stappen kunnen zetten.

Voorlopig is er de garantie, het woord dat er geen werken worden verkocht. Er komt eerst een overleg op basis van een lijst die wordt opgemaakt. Daar zijn ze nog mee bezig. Eind januari is er een nieuw gesprek. Er komen aanpassingen aan het Topstukkendecreet, en intussen kijken we wat we kunnen doen met de suggesties van de Topstukkenraad voor bijkomende erkenningen.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Minister, hartelijk bedankt voor uw antwoord. Wij hopen dat u daarover zo snel mogelijk terugkoppelt naar de commissie.

U verwijst naar de dialoog met de andere overheden. Ik hoop dat u probeert om dat op één lijn te plaatsen, nu u een samenwerkingsakkoord hebt met de Franse Gemeenschap op het vlak van cultuur. Het is al te gek dat een Topstukkendecreet van Vlaanderen niet geldig is in Brussel en dat Wallonië er ook weer andere redeneringen op nahoudt. Ik stel voor dat u probeert om er enigszins een lijn in te krijgen, zodat we dat erfgoed kunnen beschermen op een zo goed mogelijke manier.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, dank u wel voor uw uitleg. Het is een begin van een oplossing, maar zeker niet voldoende.

Ik denk dat u het Topstukkendecreet moet uitbreiden. Niet alleen individuele stukken, maar ook interessante collecties en ensembles moeten erin worden opgenomen. We hebben allemaal een tijdje geleden ook gezien dat de collectie Daled naar het buitenland is verkast, naar het MoMA (Museum of Modern Art) zonder dat er vooraf enige melding is geweest of enig debat is gevoerd met de overheden.

Breid het Topstukkendecreet dus uit naar collecties en ensembles, maar breid het ook uit naar Brussel. Het is misschien moeilijk, maar ik denk wel dat het kan. Anders spreken we vandaag maar over drie stukken.

Tweede belangrijke punt –,en daar heb ik u niets over horen zeggen – is dat er wetgeving moet worden gemaakt die beschermende maatregelen kunnen inhouden. We hebben gezien dat dat in Frankrijk kan. Dat kan in Denemarken, dat kan in Nederland. Waarom zou zo'n wetgeving in Vlaanderen niet kunnen?

De heer Peter Reekmans: Minister, bedankt voor uw antwoord. U zegt dat het Topstukkendecreet de uitvoer naar het buitenland beschermt. Ik ben geen kunstkenner, laat staan een expert in deze materie, maar één ding is me duidelijk: dit gaat over drie stukken gaat. De Belfius-kunstcollectie die men vandaag wil verkopen, gaat over honderden stukken, honderden stukken van vóór 1830 die niet beschermd zijn door het Topstukkendecreet, en die wel zonder exportvergunning naar het buitenland kunnen worden uitgevoerd.

Het is vandaag nog niet duidelijk hoeveel stukken Belfius wil verkopen. Ik herhaal: dit is Vlaams erfgoed, maar uiteindelijk kan men ermee doen wat men wil. En dan zegt u bij het begin van uw betoog dat er 900 banen op de tocht staan bij Belfius. Minister, ik denk dat ons land, onze bevolking genoeg geld in Belfius en zijn voorgangers heeft gestoken. Op zijn minst had men eigenlijk toen die kunstcollectie gratis aan de overheid mogen geven. Dat wij

vandaag moeten betalen om die kunstcollectie in ons land te houden, minister: eigenlijk is dat je reinste schande. (*Applaus bij LDD en het Vlaams Belang*)

De heer Erik Arckens: Minister, als ik me niet vergis dan zijn de vraagstellers en de kunstminnaars, Vlaanderen in zijn geheel dus, voldaan in hun rechtmatig verwachtingspatroon. Dat betekent dat de zaak voorlopig in goede handen is, en dat er vooraf slecht of niet is gecommuniceerd.

Minister, ik wil er nog aan toevoegen dat ik misschien vroeg of laat nog een minnaar word van het cultureel akkoord, wie weet. Hier kan het werkelijk zijn vruchten afwerpen. Een gedeelte van de collectie bevindt zich in Antwerpen, een gedeelte in Brussel, en dan rijst de vraag of het Topstukkendecreet ook toepasbaar kan worden in Brussel. In Vlaanderen hanteren wij de Topstukkenlijst, de Franse Gemeenschap werkt met bepaalde categorieën. Het is heel belangrijk dat Vlaanderen en de Franse Gemeenschap samenwerken, mits natuurlijk het territorialiteitsbeginsel te respecteren.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, het heeft natuurlijk allemaal een wrange nasmaak. Wij hebben als belastingsbetaler veel geld in die bank gestoken om ze te redden. Als beloning gaat men nu een deel van ons – toch niet onbelangrijk – kunstpatrimonium op de helling zetten. Als ik me niet vergis, was, bij de inbreng van de federale middelen, een van de voorwaarden in de marge dat die kunstcollectie een maatschappelijke meerwaarde zou krijgen. Men moest ze toegankelijker maken, ter beschikking stellen voor exposities enzovoort. Wat nu gebeurt, staat haaks op de afspraak die toen is gemaakt.

U zegt dat u de export van die drie stukken met het Topstukkendecreet kan tegenhouden. Maar als ik het decreet goed lees – ik zou het eens moeten herlezen –, dan gaat het toch maar om een maatregel die die export inderdaad gedurende een bepaalde tijd kan tegenhouden, maar waar de overheid uiteindelijk de stukken zelf moet kopen of iets anders uit de brand moet slepen. Maar u kunt niet zeggen: wij houden het tegen – punt. Vandaar mijn vraag van daarnet: hebt u middelen om eventueel een stap verder te zetten?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, ik ben blij dat mijn reservevraag van vorige week nu toch aan bod komt. Ik vind het een levensgrote schande dat een collectie die hoofdzakelijk met publieke middelen is verworven, zal worden verkocht door het bestuur van een overheidsbank. Het is alsof een agentschap van de Vlaamse overheid een deel van haar patrimonium zou verkopen zonder medeweten van de betrokken minister. Heb je van je leven...Het is gewoon een sale-and-leasebackoperatie, veel erger dan dat, want dan huren we nog. Dit is prutsen met cultureel erfgoed dat van de samenleving is en dat van de samenleving moet blijven.

Ik kan nog volgen dat Belfius een oplossing moet vinden voor zijn financiële problemen, maar dat mag niet gebeuren op de kap van het erfgoed. Collega's, stelt u zich eens voor dat de Vlaamse Regering volgend jaar bij de begrotingscontrole haar schulden zou aflossen met een deel van de verkoop van de collectie van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen. Dat is van dezelfde orde. Onaanvaardbaar! (*Applaus bij Groen, het Vlaams Belang en sp.a*)

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Het doet mij als gewezen schepen van Cultuur van de stad Oostende nog altijd pijn dat het schilderij 'De Blijde Intrede van Christus in Brussel' destijds is doorverkocht aan het Getty Museum in Los Angeles. We moeten inderdaad proberen te voorkomen dat werken ergens anders naartoe gaan. Het is belangrijk dat er inspanningen worden geleverd. Minister, ik ben ervan overtuigd dat u dat zult doen. Maar, minister, gaat iedere entiteit apart zitten of zijn jullie al samengekomen met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Franse Gemeenschap? Zo ja, wat was het resultaat?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, ik kan niets anders zeggen dan dat de houding van Belfius en daarvoor Dexia en daarvoor Gemeentekrediet over alle jaren heen misdadig is. Belfius heeft die kunst gebruikt als investeringsproduct, en zal dat nu proberen te verzilveren.

Ik herinner mij dat de stad Antwerpen Belfius jarenlang gesmeekt heeft om twee stukken van Rubens in het slechts één straat verder gelegen Rubenshuis te krijgen. Daar heb je toch vragen bij. Waar zou het stuk van Jan Brueghel I mooier kunnen hangen dan bij 'De dulle Griet' van Pieter Brueghel de Oude in het Museum Mayer van den Bergh? Maar wat doen deze mensen? Ze verzilveren, ze cashen met kunstwerken die eigenlijk van de gemeenschap zijn en die daarenboven met gemeenschapsmiddelen betaald zijn. Als we daar al geen stokje meer voor kunnen steken, is het heel erg geworden.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik hoor hier opnieuw de verontwaardiging waarnaar ik daarnet verwees – en terecht. Ik had ook die reactie en heb ze overgebracht aan de voorzitter van het directiecomité.

Het is heel opmerkelijk dat wat men van plan was ook al op de raad van bestuur is besproken. U moet weten dat de federale overheid hoofdaandeelhouder is in die raad van bestuur. Die plannen zijn daar al aan bod gekomen. Ik veronderstel dat ze daar nog wel eens opnieuw ter sprake zullen komen.

Er zijn in elk geval verschillende betrokken overheden: de Vlaamse overheid, het federale niveau, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Franse Gemeenschap. Het is de bedoeling van het overlegcomité dat zich bezighoudt met de topstukken en het erfgoed dat daarover wordt gepraat. Daarom hebben wij al het initiatief genomen om iedereen samen te brengen.

Ik heb nu in ieder geval de garantie dat er niets wordt verkocht of uitgevoerd. Wij zitten in januari 2013 opnieuw rond de tafel op basis van een zeer gedetailleerde lijst van wat die collectie nu allemaal bevat en op basis van wat men daar nu mee van plan is. Ook dat was nog niet echt helemaal duidelijk. Men was binnen de bank bezig met het samenstellen van een lijst.

Collega's, ik hoor hier stemmen opgaan om algemene beschermende maatregelen te nemen ten aanzien van volledige collecties. We moeten die zaken eens grondig bekijken. Dat is een heel ander initiatief dan het Topstukkendecreet. Het Topstukkendecreet – de naam zegt het zelf – gaat over topstukken die op basis van een advies van experts worden opgenomen in een lijst. Als wij ons daartegen verzetten, kunnen die topstukken niet weg uit Vlaanderen, maar dan zijn wij wel verplicht om ze op te kopen. Dat wil zeggen dat wij op dat moment de nodige budgetten moeten hebben. Om u een concreet voorbeeld te geven: stel dat er op dit moment een aanvraag komt van Belfius om die drie topstukken uit te voeren, en ik zeg dat ze niet mogen worden uitgevoerd, dan zijn wij op basis van het Topstukkendecreet verplicht om vanuit de Vlaamse overheid 30 miljoen euro op tafel te leggen om die werken te kunnen verwerven, want dat is de waarde van die drie topstukken. Dat is de filosofie van het Topstukkendecreet. Dat is een heel andere instelling dan een algemene beschermende maatregel.

Wij kunnen wel andere topstukken op die lijst extra beschermen en als topstuk opnemen. Er zijn suggesties gedaan door onze Topstukkenraad. We zullen dat bekijken en we zullen daar snel werk van maken.

Mevrouw Idrissi, een algemene beschermende maatregel bestaat op dit moment niet echt. Ik denk dat de federale overheid wel een aantal initiatieven kan nemen aangezien zij hoofdaandeelhouder is van de bank Belfius. Ik heb begrepen dat ook de federale overheid verontwaardigd is en stappen in die richting zal zetten.

Ik ben zeer terughoudend ten aanzien van de idee om een algemeen beschermend decreet op te stellen waarbij wij volledige collecties beschermen die in handen zijn van private eigenaars.

Mijnheer De Gucht, ik heb het even over één van uw stokpaardjes. U weet dat we heel goed samenwerken met private verzamelaars en eigenaars. Indien we zomaar een communistisch idee zouden lanceren waarbij we zomaar beschermend kunnen optreden voor private collecties, dan zijn we niet goed bezig en kan dat heel gevaarlijk zijn.

Ik ben het wel met u allen eens dat we nu in een ander soort situatie verkeren omdat het hier om een bank gaat waarin de federale overheid hoofdaandeelhouder is en waar een hele geschiedenis aan voorafgaat, een geschiedenis die anders is. Die nuance wil ik wel maken.

Het kan dus zeker niet de bedoeling zijn een algemene bescherming van Vlaamse private collecties te instaureren en daar een gemeengoed van te maken. Ik hoop dat een dergelijke collectivisering van het erfgoed niet de bedoeling was van de heer Reekmans.

Ik heb u alle elementen – hoofdaandeelhouderschap, voorgeschiedenis, enzovoort – opgesomd en tot slot beklemtoom ik nog dat we ervoor moeten zorgen dat die waardevolle werken in Vlaanderen blijven.

Eind januari zal ik dus terug rond de tafel zitten op basis van een concrete lijst. Ik zal u dan meer duidelijkheid kunnen verschaffen over de intentie van de bank en over de aangeboden stukken uit de collectie.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Mevrouw de minster, het verbaast me enigszins dat u nu wel uw uitleg geeft en uw verontwaardiging verwoordt en de verontwaardiging van anderen bijtreedt. Immers, ik heb u die vraag reeds op 30 juni 2011 gesteld, maar in al die tijd hebt u dus geen stappen ondernomen. U had al perfect moeten weten wat er precies in die collectie zit, wat u dienaangaande zou doen en u had al lang met de verschillende andere overheden rond de tafel moeten zitten om een plan uit te werken. Immers, er was toen al discussie rond de Dexia-collectie, nu gaat het om de Belfius-collectie.

Het is enkel omdat het de kranten heeft gehaald dat u nu zegt in actie te moeten schieten. Dit is zo kenmerkend voor deze regering. Een regering die zegt het te zullen doen, maar dan achter de feiten aan blijkt te lopen.

Mevrouw Yamila Idrissi: Mevrouw de minister, als ik u en uw vooropgestelde timing aanhoor, vrees ik dat het kalf verdronken zal zijn. De Belfius-collectie zal verkocht zijn vooraleer maatregelen genomen zullen worden.

Zijn Frankrijk, Nederland en Denemarken dan communistisch omdat zij in beschermende maatregelen hebben voorzien? Ik denk het niet. Ik denk dat die landen er net voor zorgen dat belangrijk erfgoed het land niet verlaat.

De overheid kan erfgoed opkopen, maar moet dat niet doen. Zij kan wel in samenspraak met de betrokkenen een oplossing zoeken. Dat is nodig, dringend nodig. Belfius is immers nog maar het begin. Ik denk dat ING en anderen binnenkort dezelfde weg zullen opgaan.

De heer Peter Reekmans: Zelfs s.pa, uw coalitiepartner, gelooft er niet meer in dat we de Belfius-collectie nog kunnen redden. Waarom zou ik er dan nog in kunnen geloven?

Ik wil niet zoals de vorige spreekster het communisme invoeren om die bescherming te bewerkstelligen. Wel wil ik één nuance rechtzetten.

U vroeg daarnet of het dan mijn bedoeling is om alle privécollecties te gaan beschermen. Welnu, het gaat hier niet om een privécollectie, maar om een publieke collectie, betaald met puur belastinggeld.

Voor mij is het eenvoudig: de Vlaamse belastingbetaler moet niet opnieuw opdraaien nadat al dat geld is gepompt in Belfius en zijn voorgangers. Uiteindelijk heeft het publiek recht op deze collectie.

Ik pleit dus niet voor communisme, maar wel voor een lijst ter bescherming van die stukken zodat die binnen ons erfgoed blijven, zonder daar ook maar één euro voor te betalen.

De heer Erik Arckens: De minister-president zou in dit geval zeggen dat er in deze fase wel verontwaardiging is, daarna gevolgd door een fase waarin we het hoofd koel houden. Er is een thymotische uitbarsting, een gevoel van trots. We zijn gekrenkt in onze trots omdat een bank – een overheidssymbool – stukken wil verkopen.

Maar als ik de context goed begrepen heb, denk ik dat wij op schema zitten. Ik deel de vrees van de vorige sprekers niet. Ik begrijp de limieten van het topstukkenbeleid. We kunnen niet alles zomaar in Vlaanderen houden. Daar hebben we het geld niet voor. Wij kunnen ons ook niet vergelijken met andere landen in Europa.

Minister, ik hoop dat u het topstukkenbeleid voortzet. Ik sta er alleszins achter.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik ben al blij dat u onze grote verontwaardiging deelt dat een overheidsbank op die manier de Vlaamse Gemeenschap een loer draait. Dat is ontoelaatbaar. We merken echter ook dat het Topstukkendecreet geen oplossing ten gronde zal bieden voor dit dossier. Dus misschien moeten wij ons als parlement beraden over nieuw decreetgevend werk, om een betere bescherming te bieden. We moeten er de klemtoon op leggen dat kunstwerken geen louter commerciële producten zijn. Dat hebben mensen voor ons ook al ontdekt. Dat is zelfs met zoveel woorden in de Europese regelgeving ingeschreven, herinner u de cultuurparagraaf. Misschien moeten we daarop voortborduren.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de bijkomende remuneratie voor de nieuwe directeur-generaal van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW)

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik heb u een tijdje terug een schriftelijke vraag gesteld over het verloningspakket van de nieuwe directeur-generaal van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW), die op 27 april is aangenomen door de Vlaamse Regering. Ik vroeg u wat zijn verloning was, of er een extra verloning was en wat het advies van de Inspectie van Financiën was. U antwoordde dat de Inspectie van Financiën geen opmerkingen had.

Via een gunstige wind is dat inspectieverslag op mijn kantoor beland. En ik lees daar iets heel anders in. De inspectie zegt heel duidelijk dat het dossier niet volledig was en dat degene die kandideerde, bij de sollicitatie wist wat zijn verloningspakket was. U zei nadien in de media dat de looninschaling nog niet bekend was op het moment dat de vacature verscheen.

Minister, om 11 uur deze ochtend heb ik de officiële vacature van de VMW gekregen. En daar staat het wel degelijk letterlijk in: verloning volgens salarisschaal K341. U verbloemde dus niet alleen de waarheid in uw antwoord op een schriftelijke parlementaire vraag, maar in de media zei u bovendien dat de looninschaling nog niet bekend was. Minister, de verloning was heel duidelijk bekend.

Wat is er gebeurd? Het remuneratiecomité heeft op 27 april, op het ogenblik dat de Vlaamse Regering het contract tekende, effectief een loonsverhoging doorgevoerd met een bonus van om en bij de 13.000 euro. Dat staat letterlijk in het verslag van het remuneratiecomité.

Minister, de prijs van het drinkwater gaat dag na dag omhoog. De financiële situatie van de VMW is allesbehalve rooskleurig. Als u dan, op het ogenblik dat u iemand aanneemt, die persoon een loonsverhoging geeft van 13.000, is dat, in tijden van crisis, allesbehalve netjes. Als bovendien de loonschaal vooraf echt gekend was, hadden we misschien andere kandidaten gekregen, die de VMW wél hadden kunnen redden.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Reekmans, u spreekt over een grote bonus, maar er is geen sprake van een bonus. Ik zal u uitleggen wat er wel was.

De vacantverklaring dateert van september 2011. Op 19 april 2012 is een loonkloof vastgesteld, op basis van een functieweging door Hay Group, een onafhankelijke instantie. Dat is dus na de vacantverklaring. We hebben daar verschillende trajecten voor doorlopen. Het remuneratiecomité van de overheid is op 27 april samengekomen. Er was het verslag van de Inspectie van Financiën, en het is ook op de raad van bestuur van de VMW gekomen. Er is ook een goedkeuring van de minister bevoegd voor bestuurszaken en personeel en van de minister van Begroting. Dat dateert van oktober 2012. Er is ook een protocol van het sectorcomité van 30 november. Op dit moment hangt het dossier bij de Raad van State.

Ik herhaal dat dit op het moment van de vacantverklaring niet bekend was. Wij hebben het pas nadien geweten, in april 2012. Op een bepaald ogenblik is er binnen de Vlaamse overheid een functieweging gebeurd. Dat was op dat moment nog niet gebeurd bij de VMW. Dat was pas op 19 april. Dat was gewoon een doortrekking van een algemene functieweging binnen de Vlaamse overheid.

Dat wordt nu inderdaad ook toegepast bij de VMW, maar er is absoluut niets fouts gebeurd. De vacature heeft zeven kandidaten gelokt. We hebben inderdaad ook vastgesteld dat er niet zoveel kandidaten waren. Slechts één persoon is uiteindelijk geslaagd, op basis van de volledige procedure die is doorlopen.

De heer Peter Reekmans: Minister, ooit vind je de job van je leven. Je gaat je contract tekenen, en op het ogenblik dat je tekent, zegt je werkgever plots dat je er 12.450 euro bij krijgt. Het loon zal worden gelijkgeschakeld met andere niveaus. Dat kan niet dadelijk, maar ondertussen zal dat met bonussen worden opgelost.

Minister, ik geef twee letterlijke citaten uit het verslag van de Inspectie van Financiën: “De Inspectie van Financiën wijst erop dat er een onvolledig dossier aangaande de verlonings-elementen wordt voorgelegd. (...) Wat de overgangsregeling betreft, dient de toelage begrepen te worden als een compensatie voor de relatief te lage verloning. Een gelijkwaardige mandaatfunctie van de Inspectie van Financiën wijst erop dat de huidige titularis perfect wist wat de verloningsvoorwaarden waren – of zijn er toezeggingen gedaan? – en dat er tegenover deze toelage geen mandaatfunctie staat. De betrokkene is ondertussen 61 jaar.”

Minister, in dit inspectieverslag staat letterlijk dat de sollicitant had moeten weten wat de verloningsvoorwaarden waren. Het kan niet dat men iemand aanneemt en dan een verhoging doet. Ik ken geen enkel bedrijf in Vlaanderen dat een loonsverhoging geeft de dag dat iemand het contract tekent. Dat is concurrentievervalsing tegenover kandidaten die daar misschien wel op af waren gekomen, indien bekend was geweest dat het zou gaan om een hoger loon.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister Bourgeois heeft met zijn conceptnota inzake deugdelijk bestuur goede stappen gezet, alleszins als het gaat over de intern verzelfstandigde agentschappen (IVA's) en de extern verzelfstandigde agentschappen (EVA's). In die nota worden op het vlak van de verloning van topambtenaren en dergelijke grenzen vastgelegd. Er is bijvoorbeeld de minister-presidentnorm voor directeurs-generaal, secretarissen-generaal of gedelegeerd bestuurders, hoe ze ook mogen heten. Ik weet niet of het in dit geval een verschil zou hebben gemaakt, maar het lijkt me het overwegen waard om het toepassingsgebied van die conceptnota uit te breiden, zodat bijvoorbeeld ook de VMW, Aquafin en dergelijke organisaties en bedrijven, die eigenlijk vooral door het Vlaamse Gewest en andere publieke overheden worden bestuurd, onder de toepassing van die nota zouden vallen.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Martens, dat is een goede suggestie. De VMW is geen IVA of EVA. We zijn daar uiteraard wel hoofdaandeelhouder van.

Nu, dat is eigenlijk precies wat er is gebeurd. De lijn van wat er binnen de Vlaamse overheid zelf, binnen de IVA's en de EVA's, gebeurt, is gewoon doorgetrokken. Er was een functieweging, ook bij de VMW.

Mijnheer Reekmans, ik denk dat die volledig correct is verlopen, wat u ook moge beweren. U citeert het inspectieverslag, maar u zou dat eigenlijk volledig moeten citeren. U bent bijzonder selectief. De inspecteur heeft ook heel uitdrukkelijk gezegd dat hij het eigenlijk wel normaal vindt dat er een gelijke inschaling is wat die functie betreft. De procedure is volledig doorlopen zoals dat moet. We hebben alle stappen correct gezet. Ik kan me dus absoluut niet vinden in uw verdachtmaking.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik citeer helemaal niet selectief. De Inspectie van Financiën stelt letterlijk “dat de huidige titularis perfect wist wat de verloningsvoorwaarden waren”. Vervolgens maakt de inspecteur u verdacht. Hij vraagt letterlijk of er toezeggingen zijn gedaan. Ik ben het niet die dat zegt.

Minister, u stelt dat ik dit heel tendentius lees en het op mijn manier bekijk. Op 31 oktober 2012 heb ik u in schriftelijke vraag 56 de vraag gesteld wat het advies van de Inspectie van Financiën was. U hebt me letterlijk geantwoord dat de Inspectie van Financiën het niet onlogisch vond “dat er een gelijkschakeling is van de verloningsvoorwaarden voor gelijkwaardige functies”. Qua selectief antwoorden kan dat tellen. U had me toen moeten antwoorden wat echt in dat inspectieverslag stond. U hebt mist gespuid in een antwoord op een schriftelijke parlementaire vraag. Als het de trend wordt dat ministers heel tendentius gaan antwoorden op parlementaire vragen, dat ze antwoorden wat ze willen en niet citeren uit het inspectieverslag, welk nut heeft een parlementaire vraag dan nog? Wat is dan nog het nut van parlementaire controle? (*Applaus bij LDD, het Vlaams Belang en Groen*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de schorsing van de milieuvergunning voor Uplace door de Raad van State

ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de schorsing van de milieuvergunning voor Uplace door de Raad van State

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Schauvliege.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, als u wilt pokersen, dan moet u ervoor zorgen dat u goede kaarten hebt. En blijkbaar hebt u, althans voorlopig, geen goede kaarten tenzij u verder blufpoker blijft spelen. Want de Raad van State heeft de milieuvergunning geschorst omdat u geen garanties kon geven voor het flankerend mobiliteitsbeleid. De werken daarvoor waren niet vergund.

Eigenlijk is dat een blamage voor u en de Vlaamse Regering. U had dit kunnen weten, want er waren al precedenten. De Gewestelijke Milieuvergunningscommissie heeft er in haar advies ook op gewezen dat de Raad van State voor zulke zaken kan overgaan tot schorsing en dat in het verleden ook al gedaan heeft.

In een van de uitgelekte mails van de kabinetschef van minister Lieten stond na die onbegrijpelijke beslissing die u hebt genomen, dezelfde argumentatie. De beslissing moest nog bij de Raad van State passeren en de werken waarin was voorzien voor het mobiliteitsflankerend beleid waren nog niet vergund. Het was dus niet zeker dat het geheel zou kunnen worden gerealiseerd.

Wat nu? Wat zal de Vlaamse Regering doen? Wat zult u doen? U kunt twee zaken doen. U kunt alles stopzetten en de vergunning intrekken. Dat lijkt ons de beste oplossing. U kunt ook doorgaan met de zaak en wachten tot de Raad van State al dan niet een uitspraak ten gronde vernietigt. Wat is uw keuze, minister? En is dat dan uw keuze alleen of is het een keuze van de hele Vlaamse Regering?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) is tevreden, de stad Leuven is tevreden en Groen is tevreden. De Vlaamse Regering en Uplace zijn echter niet tevreden.

Het arrest van de Raad van State is duidelijk. Het gaat over de impact van mobiliteit die heel belangrijk is in dit dossier. Wanneer zo'n megashoppingcenter wordt gebouwd dat 8 miljoen bezoekers per jaar aantrekt en 25.000 voertuigenbewegingen per dag genereert boven op de oververzadigde ring rond Brussel, dan is dat niet niets. Het is dan ook logisch dat de Raad van State daar aandacht voor heeft en zegt dat er duidelijkheid moet zijn over de vergunningen voor al die ontsluitingen.

Minister, ik heb begrepen dat u vanmorgen hebt samengezeten met Uplace. U staat blijkbaar schouder aan schouder. Mijn vraag is: what's next? Wat zal de Vlaamse Regering of wat zult u ondernemen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sanctorum, ik kan formeel zeggen dat ik vanmorgen niet heb samengezeten met Uplace.

Er is een schorsingsarrest. Er is absoluut geen uitspraak ten gronde. Een schorsingsarrest bekijkt heel algemeen of er bezwaren zijn die nadien gegrond zouden kunnen worden bevonden en of er een ernstig niet te herstellen nadeel is. Als er al zou worden gebouwd, kan dat nadien niet meer worden rechtgezet indien zou blijken dat de milieuvergunning ongegrond zou worden verklaard.

We zullen dat schorsingsarrest van 41 bladzijden verder analyseren en bekijken met onze raadgevers. Pas dan zullen we beslissen wat we gaan doen. Wanneer we een snelle analyse maken van het arrest, dan blijkt dat dit inderdaad is gefocust op mobiliteit. De Raad van State zegt dat er geen absolute zekerheid is dat het flankerend mobiliteitsbeleid uitgevoerd zal zijn op het moment dat Uplace gerealiseerd zal zijn.

Dat heeft verstrekkende gevolgen. Dat wil zeggen dat er geen enkele vergunning meer kan worden verleend aan om het even welk groot investeringsproject in Vlaanderen voor men absolute zekerheid heeft over alle flankerende maatregelen. Dat betekent dat alles absoluut zeker en definitief moet zijn voordat om het even welke vergunning kan worden verleend. Dat gaat ontzettend ver. Vlaanderen zal daardoor voor voldongen feiten worden geplaatst omdat er niet meer kan worden geïnvesteerd.

Er wordt hier gezegd dat alle adviezen negatief waren. Dat is niet waar. Alle adviezen waren positief uitgezonderd één advies. Ook het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer was positief. Daarin stond dat de effecten gering tot licht negatief waren. Ook in het brownfieldconvenant en het mobiliteitsconvenant is heel uitdrukkelijk afgesproken dat er zal worden geïnvesteerd in het flankerend beleid.

Ik wil ook verwijzen naar een milieueffectenrapportage waarin heel uitdrukkelijk staat dat de mobiliteitseffecten gering tot licht negatief zullen zijn. Er was één negatief advies van Toezicht Volksgezondheid (TOVO). Dat was het enige ongunstige, negatieve advies. Alle andere adviezen, ook van het Agentschap Wegen en Verkeer, waren positief. Zeggen: "Alles was negatief, u had het kunnen weten", klopt absoluut niet. Dat is de waarheid geweld aandoen.

We staan dus voor het feit dat er een schorsing is van de milieuvergunning. Dat wil niet zeggen dat ze al vernietigd is. Het zal ten gronde nog moeten blijken. We nemen nu even de tijd om dat grondig te bekijken, samen met de raadsman, en zullen dan beslissen wat we verder zullen doen.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, u steekt zich natuurlijk een beetje weg. Langs de ene kant zegt u: “We zullen zien wat we zullen zien en gaan doen.” Langs de andere kant geeft u al commentaar op dat arrest. U noemt het zeer verregaand. U noemt in één adem alle positieve adviezen op. Die waren positief in zoverre het geheel zou kunnen worden gerealiseerd natuurlijk, dus ook de mobiliteitsflankerende maatregelen. Het is dat geheel dat is geadviseerd. Nu zegt de Raad van State – mijns inziens niet onterecht – dat de kans bestaat dat u dat niet kunt realiseren. En dan is het een project dat niet door de beugel kan.

Op dit ogenblik steekt u zich weg, minister. We zouden graag van u en van de Vlaamse Regering weten, welke beslissing u ook zult nemen, of dat uw beslissing zal zijn of die van de hele Vlaamse Regering. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Hermes Sanctorum: Minister, uiteraard mocht deze uitspraak van de Raad van State geen verrassing zijn. Zo goed als alle adviezen hadden u gewaarschuwd. Ik heb er enkele bij. Het advies van de Inspectie van Financiën wijst op de financiële risicoverdeling die slecht zit – zekerheid voor Uplace, onzekerheid voor de Vlaamse Regering –, de slechte budgettaire context voor Vlaanderen en onzekerheid voor de mobiliteitswerken. Het Agentschap Wegen en Verkeer zou de bouwheer moeten zijn van al die infrastructuurwerken voor Uplace.

Minister, u verwijst naar een positief advies. Ik citeer even uit het advies: “Er is een grote MAAR” – in blokletters. “Het Agentschap Wegen en Verkeer heeft geen garantie dat de noodzakelijke ontsluitingsinfrastructuur tijdig en volledig zal gerealiseerd worden.”

De Milieuvergunningencommissie heeft expliciet gewezen op het feit dat er onduidelijkheid of onzekerheid is over die mobiliteitsimpact en gevraagd of al die infrastructuurwerken tijdig zullen worden gerealiseerd, en daardoor is er een negatief advies gegeven. Minister, u mag de waarheid inderdaad geen geweld aandoen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer Sanctorum, u hebt de redenen opgesomd van het schorsingsarrest van de Raad van State: de drukkingsgroep, UNIZO en de middenstanders van Leuven. Maar u vergeet een grote categorie, de consumenten in Vlaanderen die eventueel kunnen genieten van dit project en van het feit dat er een uitbreiding komt van de mogelijkheden. Dat vergeet u voorzichtigerwijs.

Ik wil er u ook op wijzen dat uw partij een enigszins ander standpunt innam over het project Just Under The Sky, dat een heel grote impact heeft op de verkeerssituatie. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

Daar speelt u een dubbel spel. Als het Brussels is, is het goed, als het Vlaams is, is het niet goed. Heel eigenaardig.

Om niet al te ministervriendelijk over te komen, wil ik de opmerking van de heer Sabbe herhalen: “Wie wil in Vlaanderen nog ondernemen als je in zo’n oerwoud van regelgeving en procedures terechtkomt. Vlaanderen zal zich compleet vast rijden en niets nieuws zal hier nog ondernomen kunnen worden.”

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Als de procedurecarrousel in verband met Uplace ons iets bijleert, is het de bevestiging van de noodzaak om onze procedures eenvoudiger en korter te maken. Een milieuvergunning is geschorst omdat de Raad van State meent dat de noodzakelijke mobiliteitsinvesteringen niet gegarandeerd zijn. Mobiliteitsaspecten die ook in ruimtelijke plannen en stedenbouwkundige vergunningen worden afgewogen.

Daarnaast kunnen we niet anders dan vaststellen dat, sinds het brownfieldconvenant dat in 2009 werd goedgekeurd in een regering met Open Vld, sp.a en CD&V, er nog geen schop in de grond werd gestoken.

Deze schorsing kan een riskant precedent zijn. Kunnen we nu geen projecten meer vergunnen omdat de noodzakelijke mobiliteitswerken niet zijn afgewerkt? Mobiliteitswerken waarvoor we misschien geen vergunning krijgen omdat de reden voor die mobiliteitswerken nog niet is gerealiseerd.

We moeten op onze hoede zijn en de procedures versnellen en vereenvoudigen en de beslissingen robuuster maken zodat bepaalde afwegingen geen twee keer moeten gebeuren, maar dat het in één pakket kan. Laat deze schorsing dus een aanmoediging zijn voor ons allen om werk te maken van het nieuwe kaderdecreet.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, het is opnieuw crisis in Vlaanderen want we stellen opnieuw vast dat de Vlaamse Regering er niet in slaagt om grote investeringen tot een goed einde te brengen. De schorsing van de milieuvergunning is een regelrechte blaam voor de Vlaamse Regering. Het toont het getalm en de ongeloofwaardigheid aan want zelfs de Raad van State heeft geen enkel vertrouwen meer in de daadkracht van deze regering, minister-president. Geen enkel vertrouwen. Dat bewijst deze schorsing. De vraag is of deze vergunningen er zullen komen. Wordt er inderdaad gewerkt aan mobiliteit? Men heeft er grote vraagtekens bij. U wist dat het een belangrijk knelpunt was in dit dossier. Ik vraag me dus af waarom er zo nonchalant mee wordt omgesprongen en waar uw verantwoordelijkheid met deze Vlaamse Regering ligt.

Vlaanderen staat dus opnieuw stil. Minister-president, er is niets mogelijk in Vlaanderen. We stellen dat alleen maar vast. Wanneer komen de begeleidende maatregelen om negatieve gevolgen op de handelskernen van de omliggende steden te vermijden?

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, de Raad van State gelooft blijkbaar niet dat Vlaanderen zijn belofte zal nakomen. Het is een concept brownfieldconvenant, wat wil zeggen dat er engagementen worden aangegaan zowel door de privépartner als door de overheid. Er zijn een aantal randvoorwaarden aan gekoppeld onder andere op het gebied van mobiliteit. De ontsluiting van dat gebied is bijzonder belangrijk en is voor de N-VA een absolute voorwaarde.

Minister, misschien kunt u even de stand van zaken van al die mobiliteitsprojecten in die omgeving toelichten? Wat is de timing?

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sanctorum, ik vind het raar dat u citeert uit een advies van de Inspectie van Financiën. Voor een milieuvergunning is er absoluut geen advies van de Inspectie van Financiën nodig. Als u het hebt over 'de waarheid geweld aandoen', dan is het toch wel heel bijzonder dat u citeert uit een advies van de Inspectie van Financiën, die in deze milieuvergunning niets, maar dan ook niets, te zien heeft.

Ik heb daarnet verwezen naar de adviezen die positief waren. U verwijst naar het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV). Dat advies is positief. Ik wil het nog eens herhalen: er staat heel uitdrukkelijk in dat de effecten gering tot licht negatief zijn. Er was maar één negatief advies, dat van Volksgezondheid.

Men zegt dat er geen garantie is dat er uitvoering aan wordt gegeven. De Vlaamse overheid heeft een aantal engagementen aangegaan. De start van het volledige traject was het brownfieldconvenant waarin de Vlaamse Regering een engagement is aangegaan met wie Uplace wou ontwikkelen. Daarnaast is er ook het mobiliteitsconvenant waarin uitdrukkelijk ook een aantal afspraken zijn gemaakt over de investeringen die moeten gebeuren. Ze zijn heel mooi opgesomd. Dat traject wordt ook verder doorlopen.

Mijnheer Tommelein, ik begrijp niet hoe u een uitspraak van de Raad van State in ons kamp legt en zegt dat het onze schuld is dat de Raad van State zo'n uitspraak doet. Ik denk dat de Raad van State gewoon verwijst naar het feit dat men, voor men een vergunning verleent, absoluut zeker moet zijn dat alle flankerende maatregelen zijn genomen. Dat heeft niets te maken met het feit dat de Vlaamse Regering niet goed zou werken. Ik vind dat dat ver gaat. Ik vind het jammer dat u meegaat in de redenering van de Raad van State en op die manier zegt dat eerst alle flankerende maatregelen alle vergunningen moeten hebben, vooraleer je een investering kan doen. Ik vind het heel gevaarlijk dat u daarin meestapt en dat u nog een bijkomende steun geeft aan de redenering van de Raad van State. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Mijnheer Sanctorum, het klopt dat wij vaststellen dat ondertussen een aantal andere grote winkelcomplexen rond Brussel de steun van uw partij krijgen. *(Applaus bij CD&V)*

Ik stel vast dat deze week nog, ik denk zelfs gisteren, de sociaal-economische vergunning is verleend voor een aantal heel grote complexen en er door niemand verzet is aangetekend binnen de regeringen die daarover moesten beslissen. Ik stel vast dat u hier spreekt met twee maten en twee gewichten. *(Applaus bij de meerderheid)*

Mevrouw Eerlingen, u vroeg wat exact de stand van zaken is in de mobiliteitsprojecten. Ik moet u dat antwoord schuldig blijven. Voorzitter, ik kan misschien vragen of minister Crevits dat kan beantwoorden. Een ding is zeker, mevrouw Eerlingen, – ik heb dat gisteren gezegd en het is ook het engagement dat hier wordt genomen – namelijk dat de flankerende maatregelen op het vlak van mobiliteit in ieder geval voor de regio heel belangrijk zijn. Daar wordt absoluut verder aan gewerkt. Ook mijn collega minister Crevits werkt daar hard aan en stelt alles in het werk om ervoor te zorgen dat die investeringen voor de regio snel gebeuren, want dat is dringend noodzakelijk.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Dank u, voorzitter, dat is heel vriendelijk. Ik zal onmiddellijk het woord geven aan minister Crevits.

Mijnheer Tommelein, de Vlaamse Regering heeft respect voor een arrest van de Raad van State. Dat is ook voor de wetgevende macht de evidentie zelf, verwijzend naar de trias politica. Maar dit arrest heeft ons de wenkbrouwen doen fronsen. Dit arrest kunt u niet ten kwade duiden aan de Vlaamse Regering, deze regering niet en ook de vorige niet. Er is nu een uitspraak ten gronde, want de auditeur had een volledig ander advies in dezen. We moeten ook eens nadenken om de gecoördineerde wetten op de Raad van State op een rustige manier aan te passen. Ik heb dat al besproken met de minister van Justitie, de huidige en de vorige, en de minister van Binnenlandse Zaken. Ik heb begrepen dat minister Milquet, samen met een aantal anderen, daar nu ernstig werk van maakt. Ik durf aandringen, samen met u, dat men daar niet te lang mee wacht.

Nu geef ik het woord door aan minister Crevits, die nog even tekst en uitleg zal geven.

De voorzitter: De spreektijd is wel om, minister-president. De vraag was gericht aan u en aan minister Schauvliege. Maar we zullen een uitzondering maken en minister Crevits het woord geven.

De heer Bart Tommelein: Mag ik dan ook nog repliceren? U kunt daar misschien ook een uitzondering op maken?

De voorzitter: Neen, dat mag niet.

Minister Crevits heeft het woord. Kort en krachtig alstublieft.

Minister Hilde Crevits: We zullen doorgaan!

Ik voelde me persoonlijk aangesproken door de vraag van mevrouw Eerlingen. U weet dat wij de Woluwelaan moeten heraanleggen. Daar moet een bouwvergunning voor worden

aangevraagd. Die werken zijn zeer belangrijk voor de hele regio. Ik probeer nu ook aan de heer Tommelein een antwoord te geven. Wat mij wat zorgen baart, is de redenering die vandaag door de Raad van State wordt gemaakt. De Raad van State zegt vandaag: we schorsen een bepaalde vergunning omdat er geen voldoende zekerheid is dat voor andere zaken waarvoor er een andere vergunning nodig is, die vergunning ook zal worden verleend. U moet dat doortrekken naar alle mogelijke projecten in Vlaanderen. Als je die redenering doortrekt, dan dreig je in een situatie te komen waarbij alles vastgeraakt want er kan altijd iemand naar de Raad van State gaan.

Ik heb vanmorgen een tweet gelezen van een woordvoerder van een liberale minister die schrijft: de Raad van State schorst nu een bepaalde vergunning omdat ze vreest dat er later misschien een arrest zal komen tegen een flankerende vergunning. Waar zijn we mee bezig? Dat is een interpretatie die niet kan en die ertoe zal leiden dat we in Vlaanderen geen enkel infrastructuurwerk nog kunnen uitvoeren. Daar verzet ik mij dus wel tegen.

De heer Bart Tommelein: Ik geef u gelijk, minister, maar...

De voorzitter: Neen, mijnheer Tommelein, de heer Van Hauthem krijgt het woord voor een slotopmerking.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik wil eerst de collega's geruststellen. Wij hebben het ook niet begrepen op Just Under The Sky en Neo, dus niet op Uplace, maar ook niet op de twee andere.

Minister, er waren voldoende knipperlichten in al die adviezen aanwezig om minstens op uw hoede te zijn.

U bent er perfect in geslaagd om iedereen te beantwoorden, maar om één vraag te ontwijken, met name de vraag wie de beslissing neemt, u of de Vlaamse Regering. Het stilzwijgen van de sp.a-fractie is daarbij oorverdovend. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Hermes Sanctorum: Minister, Groen is tegenstander van het project Just Under The Sky, maar we stellen vast dat we alleen staan in de Brusselse Regering. Uw partij verdedigt dit project. (*Rumoer. Gelach*)

Minister-president, dames ministers, ik vind het eigenlijk heel straf wat gezegd wordt over de uitspraak van de Raad van State, want de Raad van State past gewoon onze eigen Vlaamse decreten toe! U stelt ze in vraag, dat is wat u hier nu doet! Ik vind dat ongelofelijk onwaarschijnlijk, ongelofelijk straf! U moet uitvoering geven aan de decreten die hier worden goedgekeurd en ze niet in twijfel trekken, dat is uw eerste taak.

Er is inderdaad een precedent. Het is een contract tussen de Vlaamse Regering en een private partner, zijnde Uplace, waarbij Uplace zegt: "Hola, in dit contract staat dat wij de vergunning moeten krijgen en dat u alles in staat moeten stellen zodat wij de vergunning krijgen." Dat is het gevaarlijke precedent, want geen enkele Vlaming en geen enkel bedrijf heeft recht op zo'n voorkeursbehandeling! (*Applaus bij Groen en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wim Wienen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het Project Innoveren en Excelleren in het Onderwijs (PIEO) ter ondersteuning van concentratiescholen

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, minister, u hebt enkele dagen geleden het startschot gegeven voor uw project 'Innoveren en Excelleren in Onderwijs' (pIE.O). U trekt er 4 miljoen euro voor uit. Ik vind dat sowieso al veel geld. Het gaat over 4 miljoen euro voor

dertien concentratiescholen terwijl die concentratiescholen al heel wat middelen en mogelijkheden krijgen via de gelijke onderwijskansen (GOK). U vindt dat er meer te doen is om de leerprestaties en het welbevinden bij allochtone jongeren in het onderwijs te verhogen.

Ik heb uw project eens bekeken en doorsnuffeld. Toen ik het las, had ik ook een probleem met mijn welbevinden. U gaat in die concentratiescholen als proefproject ook inhoudelijk ingrijpen. U zult proberen te verkrijgen dat er nieuwe didactische werkvormen worden uitgevonden en nieuwe evaluatievormen, de leefwereld van de leerlingen moet geïncorporeerd worden en dergelijke meer.

Ik stel me daar vragen bij. Staat zo'n apart systeem, een apart onderwijs gericht op allochtonen, een apartheidsonderwijs misschien voor allochtone jongeren, niet een beetje haaks op de integratiegedachte van de Vlaamse Regering?

Ik denk dat het belangrijk is dat de allochtone jongeren onze waarden en normen aanleren, onze leefwereld leren kennen, zodat ze zich perfect kunnen inschakelen in onze samenleving. Dan kunnen ze samen met ons, Vlaming onder de Vlamingen, een toekomst uittekenen.

Minister, in hoeverre staat een dergelijk proefproject dat enige segregatie organiseert, niet haaks op het integratiebeleid van de Vlaamse Regering?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, om te beginnen: we trekken op jaarbasis 850.000 euro uit. Voor een project van vijf jaar komt u natuurlijk aan een veel hoger bedrag. Het is verkeerd om het voor te stellen... *(Opmerkingen van de heer Wim Wienen)*

Dat is over vijf jaar. Dat is al een eerste nuance.

Verder kan ik heel kort antwoorden op uw vraag: ja. Eigenlijk zou ik niet meer dan dat moeten zeggen: ja.

Uiteraard ligt dat volledig in de lijn van het beleid dat de Vlaamse Regering volgt. Meer nog, het zal ons beleid nog versterken. Veel van de problemen in ons basisonderwijs ontstaan doordat veel kinderen – nieuwe Belgen zal ik ze maar noemen – met een achterstand starten. Dat is vaak een gevolg van hun gebrekkige kennis van het Nederlands, maar soms kennen ze inderdaad ook niet onze waarden, normen en ons referentiekader.

Ik wil, en met mij de meerderheid, dat die kinderen alle kansen krijgen in Vlaanderen en zich volledig integreren. Ze moeten die kansen natuurlijk ook nemen, dat is nogal evident.

De concentratiescholen zijn ontstaan door een historisch woonbeleid in de steden. In die scholen moeten we rekening houden met de eigenheid van die kinderen. Het ligt niet aan de kinderen, mijnheer Wienen. De samenleving moet hen helpen om te leren. In het begin zal de klemtoon vaak liggen op het verwerven van het Nederlands. Vindt u het normaal dat in een school met kindjes van Marokkaanse, Turkse en Congolese afkomst alleen maar handboeken worden gebruikt waar alleen maar Miekies en Jannekes in voorkomen? Alleen maar blanke kinderen? *(Instemming bij het Vlaams Belang)*

Ik zeg niet dat het handboeken moeten zijn met allemaal gekleurde kinderen. Ik vind wel dat de handboeken een weerspiegeling moeten zijn van een maatschappelijke realiteit en dat men voorbeelden moet gebruiken. U kunt daar toch niet tegen zijn? Het is de bedoeling dat we met deze pedagogische methoden proberen ervoor te zorgen dat die kinderen op 12-jarige leeftijd exact hetzelfde kennen als een doorsnee kind in een Vlaamse school kent. We gaan de eindtermen niet aanpassen. Alleen de weg ernaartoe kan in functie van de kinderen wijzigen.

Mijnheer Wienen, het enthousiasme in de Vlaamse scholen om hieraan mee te werken, is bijzonder groot. Dat bleek uit de kandidaatstelling en op de startdag. Die vele leerkrachten willen doen wat ze moeten doen, namelijk die kinderen alle kansen geven om in onze samenleving te schitteren. Uw vraag vandaag toont opnieuw aan dat u dat eigenlijk, diep in uw hart, niet wilt. *(Applaus bij sp.a. Rumor bij het Vlaams Belang)*

De heer Wim Wienen: We hebben hier met de typisch linkse excuuscultuur te maken. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Natuurlijk ligt het niet aan de kinderen! Het ligt niet aan de allochtone kinderen, het ligt aan het onderwijs. Het systeem is verkeerd, het moet veranderen.

Minister, toen ik als kind thuiskwam met mijn rapport en ik had een onvoldoende, en ik kwam bij mijn vader zaliger – God hebbe zijn ziel! – zei hij niet dat er iets fout was met het onderwijs. Nee, ik kreeg een klopp op mijn kop. Gelukkig heb ik niet veel onvoldoendes gehaald of ik stond hier met een hoofd als Fats Domino. Nee, het onderwijs is niet fout, het ligt natuurlijk aan de inzet.

U helpt die kinderen niet vooruit door ze voortdurend te pampieren en te zorgen dat ze in hun eigen referentiekader, cultuur en waarden kunnen blijven. Ze moeten hier leven. Als ze hier een toekomst willen hebben, samen met ons, Vlaming onder de Vlamingen, dan moeten ze zich aanpassen aan onze cultuur en normen, aan ons onderwijssysteem, en niet omgekeerd. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Poleyne heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyne: Voorzitter, minister, ik steun u in de opzet van het project, dat weet u. het is goed dat we innovatie in het onderwijs stimuleren. Maar, zoals u ook weet, de hoge concentratie aan GOK-leerlingen is niet meer beperkt tot scholen in grote steden als Brussel, Antwerpen en Gent en de Limburgse mijnstreek. Het is een probleem in heel wat scholen, verspreid over heel Vlaanderen.

Minister, ik wil u nogmaals uitdrukkelijk vragen er heel goed op te letten dat de opgedane expertise vanaf het begin van het project wordt gedeeld. U moet ook in andere scholen stappen zetten die de innovatie van de onderwijskundige aanpak stimuleren. Dit blijft niet beperkt tot de grote steden.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Voorzitter, het gaat niet om 4 miljoen euro. Volgens mij is zelfs 1 euro voor die groep kinderen met een grote achterstand in ons onderwijs de heer Wienen te veel. Die kinderen leven hier. Hun ouders werken hier. Zelfs 1 euro is voor hem duidelijk te veel. In feite hoeven we over de inhoud zelfs geen vragen te stellen. Het gaat om de middelen die naar die kinderen gaan.

Minister, u hebt het pIE.O een tijdje geleden al voorgesteld. Ik heb de Amsterdamse wethouder gehoord. Hij is hier zeer tevreden over. Dit lijkt me een project waarvan de resultaten en de ervaringen die de scholen kunnen opdoen, over heel Vlaanderen kunnen worden verspreid. We moeten in die kinderen investeren. Zij maken onze toekomst uit.

Mijnheer Wienen, uw vader heeft u misschien een slag in uw gezicht gegeven. Dat is echter niet de pedagogische methode die wij in ons onderwijs willen toepassen. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, de pedagogische tik van de heer Wienen zou me op stoute gedachten kunnen brengen. Ik wil die gedachten hier niet formuleren. Gisteren is gebleken dat de voorzitter toch zo mijn gedachten al kan lezen.

Ik wil niet meestappen in een duiding die inhoudt dat ons onderwijs zou slabakken of dat het niveau zou dalen. Dat klopt niet. Ik stel vast dat er in Vlaanderen veel concentratiescholen zijn. Dat heeft te maken met het feit dat we de basisscholen als buurtscholen beschouwen. Buurtscholen vormen de facto een weerspiegeling van de buurt. Indien er in bepaalde buurten een hoge concentratie is, heeft dit repercussies voor het onderwijs.

De voorgestelde aanpak is niet zozeer van de minister afkomstig. De begeleidingsdiensten ondersteunen dit. Het gaat hier immers om de pedagogie. Hoe brengen we iets over? Welke

elementen en tools gebruiken we? De onderwijsdoelstellingen blijven overeind. We willen op dat vlak niets verminderen. We zullen de doelstellingen intenser inzetten. Dat zal in het Nederlands gebeuren.

Minister, ik heb nog een concrete vraag die aansluit op de vraag die mevrouw Poleyn daarnet heeft gesteld. Het experiment vindt in dertien scholen plaats. Tweemaal per jaar is er een evaluatiemoment. Op welke manier zal de opgebouwde expertise verder worden verspreid?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, voor speciale problemen moeten speciale middelen worden ingezet. Daarover is een consensus ontstaan. Ik vind het normaal dat met het pIE.O dergelijke inspanningen worden gedaan. Dat geldt ook voor het GOK. Alles moet echter naderhand kunnen worden geëvalueerd. We moeten kunnen nagaan of iets effectief is. We moeten nagaan wanneer het om weggesmeten geld gaat.

Minister, u moet echt de indruk wegnemen dat we naar een onderwijs evolueren dat een soort cultureel getto zal worden. Het is niet de bedoeling met andere boeken en andere waarden te werken dan de boeken en de voordelen die in de gewone scholen worden gebruikt. Het mogen gekleurde boeken zijn. Er mogen meer kleurlingen in voorkomen. Dit geldt trouwens ook voor onze autochtone leerlingen. We leven in een diverse samenleving. Het moet in die boeken echter ook kunnen dat een witte vrouw gekleurde mannen commandeert of dat een witte vrouw bedrijfsleider is.

Wethouder van Onderwijs De Jonge van het CDA heeft verklaard dat gekleurde boeken in Nederland geen issue meer zijn. Dat klopt. Ik heb die boeken gezien. Andere maatregelen zijn echter ook belangrijk. Het gaat dan onder meer om een verlenging van de leertijd. De oppositie, in dit geval het Vlaams Belang en LDD, hebben al voorgesteld om kinderen met een taalachterstand langer op school te houden zodat ze hun achterstand kunnen inhalen. Ik hoop dat u die maatregelen zult promoten.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Collega's, de meesten van u waren niet aanwezig gisteren tijdens het debat over onderwijs, maar mijn betoog ging volledig over deze projecten. Wat mevrouw Poleyn zegt, was de hoofdmoot van mijn betoog: het kan niet beperkt zijn tot de concentratiescholen, omdat elk kind in Vlaanderen deze bijkomende middelen nodig heeft, omdat het dezelfde kansen moet krijgen als alle andere kinderen.

Minister, u hebt uw GOK-beleid gehad en nu zijn er de SES-kenmerken (sociaal-economische status). Als er leerwinst is, sta ik daar achter. Maar bij het GOK-beleid hebt u nooit die leerwinst kunnen meten. Gaat u die fout opnieuw maken of gaat u deze keer wel een evaluatie doorvoeren en kijken of er leerwinst is? Dat is toch het enige dat we moeten nastreven als we al die projecten steunen: dat er een winst is.

Minister Pascal Smet: We gaan, voor alle duidelijkheid, geen extra omkadering aan die scholen geven en geen extra werkingsmiddelen. We hebben uitdrukkelijk niet geopteerd voor meer van hetzelfde. In die dertien scholen, in Antwerpen, Brussel, Gent, maar ook in de Mijnstreek, willen we innovatief werken, op basis van ervaringen in Vlaanderen en in het buitenland. De bedoeling daarvan is niet alleen om het welbevinden van die kinderen te verhogen, maar ook de leerprestaties en de leerresultaten. We doen dat door het geld te investeren in innovatiecoaches. We gaan heel nauw samenwerken met het Ondersteuningscentrum Brussel, met Voorrangsbepalen Brussel, met andere diensten die ermee bezig zijn en uiteraard ook met de pedagogische begeleidingsdiensten.

De opzet van dit project is juist om te leren tot nieuwe modellen te komen, die dan elders in Vlaanderen, waar het nodig is, kunnen worden overgenomen. De doelstelling is ervoor te zorgen dat die kinderen onze waarden en normen leren, in de brede zin, en goed Nederlands, maar dat ze ook de kennis en de vaardigheden opdoen die nodig zijn om te kunnen

functioneren in onze samenleving. Het is geen pamperbeleid of vergoelijkingbeleid: het is een beleid dat erop gericht is om iedereen kansen te geven, maar wie een kans krijgt, moet die kans ook nemen.

We betrekken daarbij experts en wetenschappelijk onderzoek. We zullen meer doen dan evalueren, we gaan ook een nulmeting uitvoeren om te kijken wat de situatie is vandaag. Dan gaan we de komende jaren aan de slag en regelmatig zal er opnieuw worden gemeten, om te kijken wat werkt en wat niet, waarmee je vooruitgang kunt boeken, om op basis daarvan de juiste kennis met de andere scholen te kunnen delen.

Mijnheer Wienen, omwille van het historische woonbeleid in onze steden, zoals de heer Van Dijck terecht zegt, zul je, als je pleit voor basisscholen die een weerspiegeling van de buurt zijn, concentratiescholen hebben. Het is toch evident en elke leerkracht weet dat, net als elke ouder, als je gekleurde kinderen in een klas zet – waarin hopelijk toch nog af en toe een blank kind zit – dat je dan je opvoeding en aanpak aanpast aan de situatie. Dat wil niet zeggen dat wij onze eindtermen moeten aanpassen of onze waarden en normen, maar je houdt rekening met de vertreksituatie van die kinderen.

Voor mij gaat het erom dat die kinderen alle kansen krijgen, dat ze kunnen schitteren in onze samenleving, dat we hun talenten, die we nu iets te weinig herkennen en erkennen, mogelijk maken. Als we dat doen, als we een goede basis leggen, kunnen die kinderen mee in het secundair onderwijs, en kunnen we ervoor zorgen dat we met z'n allen in een samenleving leven.

Twee dagen geleden heb ik dat ook gezegd, mijnheer Wienen: mijn grootste vrees is vandaag dat we niet alleen een financieel-economische crisis hebben, die voor steeds meer mensen een sociale crisis wordt, maar dat we, als we niet oppassen, verzeilen in een crisis van het samenleven. De beste manier om een crisis van het samenleven te voorkomen, is ervoor te zorgen dat iedereen kan meedoen met de samenleving en dat doe je via onderwijs. Daar leg je de basis. Daarom is dit project heel belangrijk.

Het was een overrompeling op de startdag. Vierhonderd leerkrachten zijn gekomen. We hadden honderden kandidaten om daaraan mee te doen. Weet u waarom? Veel leerkrachten in Vlaanderen weten wat ze moeten doen: alle kinderen een kans geven, ongeacht hun kleur of afkomst, ervoor zorgen dat ze goed Nederlands leren, dat ze onze methodes en systemen kennen, maar ook zorgen voor een wederzijdse bevruchting. Wij kunnen ook van nieuwe Belgen dingen leren, mijnheer Wienen. Samen worden we sterker. Daarvoor is dit project bedoeld, om samen het onderwijs sterker te maken, in het belang van onze samenleving.

De heer Wim Wienen: Minister, ik vind het tof dat u bezorgd bent over het welbevinden van de leerlingen, maar na wat ik van u en van de collega's vandaag heb gehoord kan ik alleszins zeggen dat het niet goed gaat met mijn welbevinden.

Ik wil de meerderheid en de mensen die dit allemaal ontwikkelen toch oproepen om eens grondig na te denken over waar men mee bezig is. Men is al begonnen met de ongelijkheid in het onderwijs in te voeren, een GOK-leerling is meer centjes waard dan een gewone leerling in een andere school. Nu voert men nog een apart onderwijs in, een apartheidsonderwijs voor allochtone leerlingen. Dan moet ik in het begin van uw antwoord van u nog vernemen “hoe komt het dat de leerprestaties van allochtone jongeren op onze school minder zijn dan bij de autochtone kinderen? Er staan te veel blanke kindjes afgebeeld in de leerboeken.” Komaan, ga toch weg! (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2013

– 14 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2013

– 15 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 8

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013

– 1752 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 12

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2013, het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2013 en het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013.

Financiën en Begroting

De voorzitter: We bespreken nu het beleidsdomein Financiën en Begroting.

Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Minister Muyters, het debat over de begroting komt bijna op zijn einde. Ik ga mijn uiteenzetting beperken tot het luik fiscaliteit, en de heer Van Rompuy zal straks dan vanwege onze fractie een algemene begrotingsreflectie geven.

Collega's, vanuit onze fractie kunnen we de inzet en de doelstelling van de Vlaamse Regering op het vlak van meer vereenvoudiging en professionalisering van de fiscaliteit, meer efficiëntiewinsten inzake fiscaliteit, duurzamere en groenere fiscaliteit, meer eigen Vlaamse fiscaliteit, en een ondernemingsvriendelijke en klantvriendelijke fiscaliteit volmondig ondersteunen.

Minister Muyters en zijn administratie hebben de afgelopen maanden een aanvang genomen met de opstart van de eigen Vlaamse fiscale codex. In 2013 zal hier volop aan worden voortgewerkt, en we vragen dat we ook daar spoedig tot resultaten kunnen komen.

We steunen verder de uitbouw van het Vlaams Fiscaal Platform (VFP) zodat alle belastingsinformatie gecentraliseerd kan worden. Op termijn moet het mogelijk zijn om per belastingsplichtige een unieke fiscale rekening te kunnen hebben bij de Vlaamse overheid. Wij vragen dat inderdaad versneld werk wordt gemaakt van het toekennen van het sociaal tarief onroerende voorheffing bij de verhuur door een sociaal verhuurkantoor.

Wat de efficiëntiewinsten betreft, vinden we dat Vlaanderen de trein van de digitalisering niet mag missen. Net zoals de federale overheid al sterk heeft ingezet op de digitalisering van aanslagbiljetten, moet Vlaanderen nu met prioriteit werk maken van elektronische aanslagbiljetten en het digitaal groeperen en verzenden van deze aanslagbiljetten. Dit vormt niet alleen een administratieve vereenvoudiging, maar vooral een belangrijke efficiëntiewinst in de uitgaven. Wij vragen om dit in 2013 operationeel te maken.

Wat betreft duurzamere en groenere fiscaliteit, blijkt dat de vernieuwde belasting op de inverkeerstelling (BIV) haar nut bewijst op enkele maanden tijd in 2012. Er moet nu verder werk worden gemaakt van de slimme kilometerheffing, en het uitwerken van een vergroend wegvignet en een aangepaste jaarlijkse verkeersbelasting samen met de overige gewesten. De Vlaamse Regering heeft de voorbije weken ook getoond dat ze ook op het domein van de onroerende voorheffing meer accenten kan leggen op energiezuinige woningen – weeral de duurzamere fiscaliteit. Het ontwerp van decreet met het oog op verhoogde vermindering van

onroerende voorheffing en de bijgestelde energienormen werd vorige week in de commissie Financiën toegelicht en besproken. Duurzaamheid moet lonen in Vlaamse fiscaliteit.

Vervolgens, op naar meer Vlaamse eigen fiscaliteit en een nog grotere Vlaamse fiscale autonomie. Dat de zesde staatshervorming onbetwistbaar heel wat extra fiscale autonomie naar Vlaanderen zal brengen, staat buiten kijf. Vlaanderen dient zich volop voor te bereiden en de kansen die de zesde staatshervorming zal bieden integraal te benutten. Mijn fractie steunt dan ook uw initiatieven, in het bijzonder deze om via ambtelijke en projectwerkgroepen deze overdrachten optimaal voor te bereiden en te implementeren. Vlaanderen moet klaarstaan om de nieuwe bevoegdheden te kunnen uitoefenen en hierin ook eigen accenten te kunnen leggen.

Mijn volgend punt is een ondernemingsvriendelijke fiscaliteit. De hervormingen in de fiscaliteit moeten naast die vereenvoudiging en professionalisering ook de klantvriendelijkheid beogen. Wij steunen uw intentie om in 2013 een evaluatie te maken van de genomen maatregel tot vrijstelling van onroerende voorheffing op materieel en outillage en om na te gaan of hier tegen 2020, het beoogde en vooropgestelde traject, nog eventuele extra maatregelen in te nemen zijn.

Minister, tot slot willen wij u vragen om toch het dossier van de huiskorting en de hervorming van de vermindering op onroerende voorheffing op het vlak van woningen te heractiveren en zeker niet uit het oog te verliezen. Die hervorming werd opgenomen in het regeerakkoord. U hebt onlangs in de commissie geantwoord dat er, via minister Van den Bossche, een nieuwe studie wordt gevraagd over de mogelijke effecten van die hervormingen op wonen in de stad. Wij vragen dat dit niet de zoveelste studie wordt, maar dat er ook effectief daden worden gesteld op die terreinen.

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Beste collega's, voorzitter, geachte leden van de Vlaamse Regering – tot nu toe alleen minister Muylers –, toen ik mij deze ochtend klaarmaakte om naar Brussel te vertrekken, wou ik mijn computertas nemen. Maar vlak daarnaast staat mijn dokterstas. Toen twijfelde ik even: "Oei, zou ik niet beter die tas meenemen want ik had graag eens de temperatuur van minister Muylers en van minister-president Peeters genomen, en ook eens hun hart beluisterd elke keer zij de stelling 'begroting in evenwicht' horen of uitspreken." Ik denk dat telkens die drie woorden hier te berde worden gebracht, hun hart even sneller slaat en hun temperatuur met een graad stijgt. Ik had mij er graag eens van vergewist of dat inderdaad in werkelijkheid zo is. Uit hun lichaamstaal zou je dat al kunnen afleiden.

Beste collega's, de 51e week van het jaar is de week voor Kerstmis. Dan komt hier elke keer de begroting – dag, minister-president – ter sprake. Voor de derde keer op rij horen wij de mantra 'begroting in evenwicht, opdracht geslaagd, we zijn er'. Het is alsof er elke keer rond dit huis met deze glazen koepel nog eens een cocon wordt geplaatst, en alsof we efkens tegen elkaar gaan staan, schouder aan schouder. U zou natuurlijk graag hebben dat we dat meerderheid en minderheid, meerderheid en oppositie, doen, maar tot nader order is het inderdaad alleen maar de meerderheid die u in die blijde boodschap wil volgen. Graag had u gehad dat als iedereen vanavond, vijf dagen voor kerstavond, naar huis gaat, dat u 124 – maar er zijn er nu maar een 30-tal – herauten zou hebben die onder de kerstboom bij hun familie zouden zeggen: "Draag het uit, vertel het aan heel Vlaanderen, want onze begroting is in evenwicht! Prijs de Heer! Prijs Peeters! Prijs de heer Peeters, straks Sint-Peter, de Petros, de Petrus, de rots van deze Vlaamse Regering! Exsultate, jubilate, onze begroting is in evenwicht!" (*Gelach en applaus bij het Vlaams Belang*)

Als ik de niet-melomanen even een tip mag geven: 'Exsultate, jubilate' is een prachtige concertaria van Mozart. Laat hem horen aan uw familieleden, u zult versteld staan van hun reactie, hoe mooi die muziek wel klinkt.

Een cocon, een koepel rond de koepel, wat zijn wij toch gelukkig!

Met deze boodschap wilt u aan heel Vlaanderen te kennen geven dat we goed bezig zijn en dat met Vlaanderen alles goed gaat. Immers, in België zijn we de enige en in Europa één van de enige met een zogenaamde begroting in evenwicht.

Minister-president, die boodschap en dat gevoel dat u probeert te verspreiden via uw bijna zes dozijn herauten of apostelen uit uw meerderheid, verdwijnen uiteraard plotsklaps als men de berichten hoort over het aantal faillissementen en over de toename van de werkloosheid.

Immers, in schril contrast met dat goed gevoel dat u ons hier doet aanvoelen, staat het wrang gevoel van de mensen die de voorbije maanden hun werk hebben verloren en terug moeten vallen op een vervangingsinkomen. Er zijn leukere omstandigheden om Kerstmis te vieren.

Ik begrijp wel waarom u die boodschap verspreidt, en ik denk daarbij terug aan wat collega Vereeck heeft gezegd. U probeert de consumptie aan te zwengelen. Meer consumptie betekent meer productie, en meer productie betekent meer werkgelegenheid. Meer werkgelegenheid betekent minder werkloosheid, en zo krijgen we de economie weer op de rails.

Maar wie kan het de mensen kwalijk nemen dat ze wat proberen te sparen? Want zij zijn bevreesd dat hun nog ergere tijden te wachten staan.

Minister-president, minister, ook jullie zullen wel al wat gespaard hebben. Want sparen betekent provisies aanleggen voor minder goede tijden. En ja, ik heb het gevoel dat die mindere tijden op ons afkomen. U probeert de Vlamingen echter een ander gevoel bij te brengen.

Provisies aanleggen is niet zo'n slecht idee. Wie heeft er nu geen?

Straks wordt deze begroting hier sowieso goedgekeurd. Dit schouwspel hier is dus niet meer dan een show. Naar adviezen van de oppositie wordt toch niet geluisterd.

Maar die cocon zal snel verdwijnen. U zult snel op zoek moeten naar 353 miljoen euro. De eerste begrotingscontrole nadert met rasse schreden.

Had u deze zomer naar de heer Coene geluisterd, had u deze oefening reeds op voorhand kunnen maken en een conjunctuurprovisie kunnen aanleggen. U verzuimt dit.

De voorzitter: Mag de heer Van Rompuy u even onderbreken?

De heer Erik Tack: Ja, natuurlijk mag hij dat. Wie ben ik om de voorzitter van de commissie Financiën het woord te ontzeggen?

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Tack, ik wil u een vraag stellen. Hoe komt het dat de oppositie in de commissie Financiën geen enkel amendement heeft ingediend of geen enkel alternatief heeft voorgesteld? Het enige wat ik terugvind, is dit amendementje dat Open Vld hier ter tafel legt.

U had bijvoorbeeld een amendement kunnen indienen om in provisies te voorzien, en, mevrouw Van den Eynde, vervolgens een amendement waarin u zou toelichten hoe u die provisies zou compenseren. Dat zou pas een oppositie zijn die ik au sérieux zou kunnen nemen.

Ik heb nog nooit zo'n zwakke oppositie meegemaakt, iets waar ik straks nog op zal terugkomen.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Mijnheer de commissievoorzitter, onze fractie – en ik in het bijzonder – dienen al zeventien jaar lang elk jaar amendementen op de begroting in. Dat zijn er nu eens vijf, dan tien, dan weer twintig of dertig. Ik moet concluderen, collega Van Rompuy, dat u dat al die jaren zeer hebt geapprecieerd, die amendementen. (*Gelach*)

U hebt er wel nooit één goedgekeurd, u hebt er zelfs steeds een hekel aan gehad om die amendementen in de commissie te bespreken, want dan duurde de vergadering te lang naar

uw zin. Het is dus uitermate hypocriet hier te verklaren dat er nooit amendementen zijn ingediend.

De heer Erik Tack: Mijnheer Van Rompuy, ik herinner u aan mijn betoog over de miserietaks. Wij hebben toen tal van amendementen ingediend, en meer dan terecht. De minister-president heeft mij toen zelfs gezegd dat er heel wat waarheid in schulde. Toch werd geen enkel van onze amendementen aanvaard. Dus spaar mij alstublieft uw repliek, mijnheer Van Rompuy, want ze is weinig geloofwaardig.

De heer Eric Van Rompuy: Heeft de oppositie amendementen ingediend of niet? Ze heeft geen amendementen ingediend en stelt dus geen alternatief voor. Nooit meegemaakt! (*Rumoer*)

De heer Erik Tack: Ik kom daartoe, mijnheer Van Rompuy.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Onze fractie, bij monde van de heer Strackx, heeft elk jaar amendementen ingediend. Hebt u er ooit al een ernstig doorgenomen, mijnheer Van Rompuy? U lijdt aan selectief geheugenverlies.

De heer Erik Tack: Ik herinner mij de verhalen van Jan en Mieke, van Omer en Sylvie, van Marie en Octaaf. Dat waren allemaal zeer degelijke voorstellen van mijn collega Felix Strackx. Maar die amendementen werden nooit goedgekeurd.

Ik kom tot het punt van de staatshervorming, minister-president. Uw antwoord op de oppositie luidde: zeg mij hoeveel ik moet reserveren, hoeveel geld ik op voorhand klaar moet houden. Dat is de verkeerde vraag, minister-president. Hoeveel u moet reserveren, is op het moment dat het cijfer niet gekend is, niet zo relevant. Ik zal u een vraag retourneren.

Toen u het actieve leven bent binnengestapt, had u wellicht het idee om een onroerend goed aan te schaffen, om u te kunnen vestigen en uw leven in te kunnen leiden. Wist u toen hoeveel de woning zou kosten die u zich in de loop der jaren zou aanschaffen? Ik vermoed van niet, maar ik denk wel dat u, zoals de meeste goede huisvaders, van bij het begin jaarlijks een zeker bedrag opzij hebt gezet. De juiste vraag is dus: wanneer begin ik geld opzij te zetten voor die staatshervorming? Waar gaan we die centen halen? Waar maken we de keuzes om die centen te reserveren tegen dat die bevoegdheden naar ons komen? De vraag is dus niet noodzakelijk hoeveel u opzij moet zetten.

Als een verspringer zijn aanloop neemt, weet hij niet hoe ver hij zal springen. Wel weet hij dat hij van ver genoeg moet beginnen aan te lopen en zo snel mogelijk moet lopen om zo ver mogelijk te landen. Als hij springt vanuit stilstand, zal er waarschijnlijk geen olympisch of wereldrecord in zitten. Als ik uw redering hoor, zult u vanuit stilstand springen. En dus denk ik dat u niet ver zult springen. Die oefening van de staatshervorming zal dus niet gemakkelijk worden.

Ik wil u ook nog een vraag stellen over het bankenplan. Het hoofdpunt daarvan, uw ‘pièce de résistance’, is het kmo-fonds. Ik hoef niet te herhalen wat er tijdens de hoorzitting allemaal is gezegd over de al dan niet aanwezige ‘credit crunch’. Blijkbaar is er niet echt een tekort aan krediet, maar zijn de banken vooral voor kmo’s en op de lange termijn voorzichtig met het verlenen van krediet en hebben ze hun kredietvoorwaarden verscherpt. Grote bedrijven hebben voldoende mogelijkheden om zelf op de obligatiemarkt te stappen, maar kmo’s hebben dat niet. Daarom dus het kmo-fonds.

Voor de garantie van 75 miljoen euro die de Vlaamse Regering ter beschikking stelt, is er een multiplicatoreffect van ruw gerekend 13,33 – ofwel 1 miljard euro gedeeld door 75 miljoen. Mij ontsnapt daar iets aan, minister-president, en daar zou ik straks graag een antwoord op hebben. Op dit ogenblik is er geen tekort aan krediet, maar er wordt 1 miljard euro in de markt geplaatst, als men voldoende institutionele beleggers vindt, en voldoende mensen die

via de private banking zullen worden aangesproken, om dat in te vullen. Maar de eerste garantie moet gegeven worden door de banken.

Nu, het probleem lijkt me dat banken striktere voorwaarden zijn gaan hanteren. Ze zullen daar wel hun redenen voor hebben. Niemand verliest graag geld, u niet, ik niet en de banken zeker niet op dit ogenblik. Ze staan nog altijd garant voor de eerste 75 miljoen euro. Bij dat fonds kunnen ze dus nog altijd aansprakelijk worden gesteld voor de eerste 75 miljoen euro, als er geen terugbetalingen volgen. Ik begrijp dus niet goed waarom ze nu dan hun kredietvoorwaarden zouden versoepelen. Kunt u me dat uitleggen? Ze zullen de eersten zijn die worden aangesproken, althans voor de eerste 75 miljoen euro, als er niet kan worden terugbetaald. Ik ga ervan uit dat u hoopt dat het niet-terugbetaalbare kapitaal zo beperkt mogelijk is, en minder dan 75 miljoen euro. Anders moet de Vlaamse Regering nog eens inspringen, voor de volgende 75 miljoen euro.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Tack, u zegt dat er momenteel geen tekort aan krediet is op de markt. Ik wil nogmaals heel duidelijk maken dat vorige week zeer duidelijk werd aangetoond dat dit tekort er wel degelijk is. Febelfin zelf heeft tijdens de hoorzitting in de commissie een persbericht verspreid met daarin een grafiek van het aantal weigeringen van kredietaanvragen. Die index toont zeer duidelijk dat van december 2011 tot december 2012, dus op een jaar tijd, het aantal weigeringen met 40 procent is gestegen. Nu zitten we aan 136 geweigerde kredieten, wat trouwens ook het hoogste aantal is sinds 2009, als ik me niet vergis.

Ik denk dat het professor Heremans was die ook zeer duidelijk heeft gezegd dat er wel degelijk voldoende redenen zijn om nu dat bankenplan in werking te stellen, om ervoor te zorgen dat er voldoende zuurstof, voldoende kredieten naar de ondernemingen gaan. Dat bankenplan is dus nodig.

De heer Erik Tack: Ik spreek u niet tegen, maar misschien is er sprake van een begripsverwarring. Als ik zeg dat er geen krediettekort is, wil ik zeggen dat ik denk dat er geen geld te kort is dat beschikbaar is. Alleen zijn de banken niet bereid om het ter beschikking te stellen, omdat ze bang zijn dat ze geld zullen lenen aan slechte debiteuren. Zijn we het dan eens?

De heer Matthias Diependaele: Dat is natuurlijk net het punt. Ik heb deze ochtend ook gezegd dat dit niet de schuld is van de banken. Op dit moment zijn zij het voorwerp van heel strenge voorwaarden van Europa. Het is echter gewoon zo dat ze strengere voorwaarden opleggen aan de ondernemingen. Dan gaat het over niet-rentegebonden voorwaarden. Daarop moet een antwoord worden geboden, en dat is wat het bankenplan wil doen. Het gaat dus wel over exact hetzelfde, namelijk het tekort aan kredieten.

De heer Erik Tack: Ik heb dat toch ook gezegd. Ik vraag alleen maar in welke mate dat bankenplan daar iets aan zal veranderen. Het zijn nog altijd de banken die zullen beslissen of men al dan niet krediet krijgt. Minister-president, ze zullen het niet aan u komen vragen. Waarom zullen de banken hun houding veranderen als ze nog steeds aansprakelijk zullen worden gesteld voor de eerste 75 miljoen euro? De minister-president zal me daar echter op antwoorden, tenzij u ondertussen minister-president bent geworden.

Minister Muyters, wat het onderwijs betreft, ik heb dat nog altijd niet goed begrepen. Ik denk dat ik het wel goed heb begrepen, maar soms stel ik me de vraag of u het wel goed hebt begrepen. Dat van die twee keer plus en een keer min, of twee keer min en een keer plus, dat heb ik helemaal niet begrepen, maar min een en min een plus tien is nog altijd acht.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: U hebt natuurlijk gelijk over die min 1 en min 1 plus 10, maar het is min 81 en plus 81. U hebt daarnet getoond dat u heel goed kunt rekenen. U mag de som maken. (*Gelach*)

De heer Erik Tack: Mijn betoog ging daar eigenlijk niet over.

Als ik het goed begrijp, zijn er twee maatregelen. Er is een vermindering van het vakantiegeld, van 92 procent naar 78 procent. Dat wordt op 2013 aangerekend, zodat u uw begroting in 2013 met een bedrag kunt verminderen, maar u zult dat compenseren door een hogere eindejaarspremie in 2014, die op uw begroting 2014 wordt aangerekend. En in het jaar daarna nog eens.

Minister Philippe Muylers: U vergeet dat er nog een cao is.

De heer Erik Tack: Ik ben nog niet klaar! U bent te vlug!

Dat is slechts een boekhoudkundige truc. U kunt op uw hoofd staan, maar dat is het en zal het altijd zijn.

Daarnaast is er de cao van toegezegde middelen die u inhoudt en die dus niet worden toegekend. U noemt dat structurele maatregelen. Die zijn helemaal niet structureel, want na het aflopen van deze cao komt er een andere cao. Daarin kan over alles opnieuw onderhandeld worden. Dat is dus helemaal niet structureel. U moet eens in Van Dale lezen wat de betekenis is van het woord structureel. Dat is echter een semantische discussie. Volgens mij is dit niet structureel, maar incidenteel op basis van de huidige feiten.

Wat misschien wel structureel kan zijn, is dat de vakbonden ervan uitgaan dat de verhoogde eindejaarstoelage verhoogd zal blijven. Dat is misschien de pasmunt die u hebt betaald om die truc te kunnen uitvoeren. Ik heb in mijn leven nog niet vaak meegemaakt dat toegezegde middelen opnieuw worden afgenomen.

Minister Philippe Muylers: Volgens uw definitie is niets structureel. Een wet is structureel tot er een nieuwe wet komt die de vorige opheft. Geen enkele besparing is structureel, want de nieuwe besparing is alleen structureel tot ze geen besparing meer is en wordt herzien in een nieuwe wet. Op die manier is volgens u ook een afspraak met de vakbonden niet structureel indien die nadien zou kunnen worden herzien. Op die manier is nooit iets structureel.

Er was en is voorzien in die cao-gelden. Zij zullen niet worden uitgekeerd en zullen zo de besparing van 81 miljoen euro realiseren. Dat zal niet één keer gebeuren. Die 81 miljoen euro zal nu en in de toekomst niet worden uitgekeerd. Dat is voor mij een structurele maatregel, maar misschien gebruiken u en ik een andere Van Dale.

De heer Erik Tack: Welke editie hebt u?

Tot slot wil ik het even hebben over de schuld. U zegt dat we daar geen fetisj van mogen maken. Wij hebben dat echter nooit gedaan. Ik vraag u al drie jaar of u zich aan die nulschuld in 2020 zult houden. Destijds zei u altijd ja, maar nu zegt u plots neen. Het is niet de oppositie die daar een fetisj van gemaakt heeft, maar de Vlaamse Regering.

De terugbetaling van de KBC-gelden en de penalty fee zullen niet leiden tot een volledige vermindering van de schuld in tegenstelling tot wat u altijd hebt gezegd. Door de participaties die u neemt, neemt de schuld niet in gelijke mate af met de terugbetaling voor KBC.

Minister Philippe Muylers: De schuld wordt afgebouwd door de KBC-terugbetaling en de penalty fee. Er is een beslissing binnen de Vlaamse Regering om participaties te nemen. Men kan op een bepaald moment de cash van KBC gebruiken en daardoor een andere lening niet verlengen. U maakt het onderscheid niet tussen de cashtoestand en de situatie.

Dus ja, er is een kleine verhoging van de schuld om die kapitaalparticipaties te nemen. De filosofie is dat we de KBC-terugbetaling gebruiken voor schuldafbouw.

De heer Erik Tack: Dat is het antwoord dat ik verwachtte. U zegt altijd dat die participaties een zekere hoeveelheid middelen vertegenwoordigen die we altijd kunnen verkopen. Ik zou graag van u horen wat de participaties die intussen zijn genomen actueel waard zijn. Kunt u die jaarlijks evalueren zodat wij weten of de gelden die u daarin hebt geïnvesteerd, opbrengen of verlieslatend zijn? Ik vrees dat die niet zullen opleveren wat u daarin hebt gestopt. Maar overtuig mij van het tegendeel. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Voorzitter, minister-president, minister, collega's, als je naar deze begroting kijkt, kun je je afvragen hoe je ze kunt samenvatten. Je kunt deze begroting beschrijven met drie begrippen: continuïteit, evenwicht en defensief.

Deze begroting is tot stand gekomen in een economische crisis die harder en dieper is, en langer duurt dan we in het begin hadden verwacht. Een begroting opstellen moet in een bepaald kader gebeuren, en dat kader is dat Vlaanderen een open economie is. Ik besef wel dat bepaalde maatregelen en bepaalde beslissingen die we nemen in deze begroting, in het totale economische verhaal beperkt zijn.

Als iedereen zijn verantwoordelijkheid neemt – elk niveau, Europa, de federale overheid, Vlaanderen en de gemeenten – dan kunnen we niet alleen een antwoord geven op de economische crisis, maar ook de negatieve gevolgen opvangen, zeker voor degenen die er het ergst onder lijden.

Minister, in die context hebben jullie deze begroting moeten maken. Daarop kun je het begrip continuïteit toepassen. Bij het begin van deze legislatuur hebben we keuzes gemaakt. We hebben beleidskeuzes gemaakt. We zouden blijven investeren in onderwijs, in welzijn, kinderopvang, bejaardenzorg. We zouden blijven investeren in betaalbaar wonen, in sociale doelstellingen die de regering heeft uitgetekend en erover blijven waken dat de lijnen die tijdens de vorige begrotingen zijn uitgezet, worden doorgetrokken. Het is belangrijk continuïteit te handhaven, ook in economisch moeilijke tijden.

We blijven tegelijk een investeringsregering. Denk maar aan de inzet voor bijkomende wegen, infrastructuur, nieuwe woningbouw en bouw van scholen. In een economische crisis blijven investeren, weliswaar aangepast, maar blijven investeren, dat is belangrijk.

Tegelijk blijven we inzetten op het groeipad voor wetenschappelijk onderzoek. Het is nog niet zo lang geleden dat het Planbureau duidelijk heeft gemaakt dat een gebrek aan innovatie even nefast is als de hoge loonkost. Het is dus belangrijk dat deze regering die keuze blijft maken. Misschien wilden we meer, maar tussen droom en daad staat een economische crisis in de weg, en daar moeten we nu eenmaal rekening mee houden.

Het tweede begrip is evenwicht. Sommigen worden niet euforisch van het feit dat de begroting in evenwicht is. Voor de zoveelste keer op rij blijft Vlaanderen, zonder de doelstellingen van het beleid die jaren geleden werden uitgetekend te ondermijnen, inzetten op een begroting in evenwicht. Dat verdient waardering.

Ik pleit niet voor te drastische ingrepen die een begroting overhoop gooien en waarmee je een beleid alleen maar ontwricht. Zij die nu nog meer buffers eisen in deze begrotingscontext, creëren het risico dat het beleid wordt ontwricht, dat de samenleving haar vertrouwen verliest, omdat je drastisch ingrijpt op een beleidskeuze die nog maar enkele jaren geleden werd gestart.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Als ik u goed begrijp, mijnheer Sannen, dan zijn de sociale partners, vertegenwoordigd in de SERV, bezig met risico's te nemen die het sociaal weefsel ontwrichten. Want het zijn hun voorstellen die we als oppositie, en dan nog heel gematigd, overnemen.

De heer Ludo Sannen: Als ik de cijfers en de inkomsten naast elkaar zet, als ik de noden zie in de welzijnszorg en in onderwijs, als je een investeringsregering wilt zijn, en je moet dan nog buffers creëren, dan moet je zodanig ingrijpen in het beleid dat je meer wantrouwen dan vertrouwen realiseert. Dat is iets waar u, mijnheer Vereeck, nog voor gepleit hebt tijdens uw tussenkomst.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik ken de SERV vrij goed, want wij hebben er jaren in gezeten. We hebben aan de SERV gevraagd om het advies uit te leggen. Dat advies dateert al van een tijdje geleden. Ik heb natuurlijk geen antwoord gekregen op mijn vraag hoe zij in de gegeven omstandigheden provisies en voorschotten zouden aanleggen door te saneren. Ik heb geen antwoord gekregen. Sterker nog, als men dat advies zou toepassen, zouden we naar een tekort kunnen gaan.

De sociale partners bij de SERV – onder wie heel grote experts – hebben een aantal zeer goede ideeën zoals het structureel evenwicht enzovoort. Maar als men aan diezelfde sociale partners vraagt wat er in de gegeven omstandigheden moet gebeuren, geeft men geen antwoord. In een aantal vrije tribunes hebben diezelfde sociale partners in de SERV zelfs gepleit voor een begroting die niet in evenwicht is, om de groei te stimuleren enzovoort.

U moet dus het SERV-advies goed plaats en het niet maken tot een fetisj waarmee u de Vlaamse Regering kunt geselen.

De heer Lode Vereeck: Het is jammer dat we er nooit in geslaagd zijn om rond die structurele norm van de SERV tijdens deze legislatuur een consensus te bereiken. Ik heb dat bij de Septemберverklaring nog eens herhaald. Ik wil die discussie wel eens aanvatten, al was het maar om de volgende regering – wat de samenstelling ook mag zijn – voor een deel te helpen. In die structurele norm van de SERV die u nu eventueel een klein tekort zou toestaan, zit schuldafbouw voor 70 miljoen euro. Het is inclusief een traject schuldafbouw naar 2020 en dat zit in uw begroting niet in, zelfs niet in uw meerjarenraming.

De heer Ludo Sannen: Een begroting in evenwicht is de beste buffer voor toekomstig onheil. In deze zin is deze begroting ook defensief en wapent ze ons tegen toekomstige uitdagingen. Met deze begroting neemt deze regering haar verantwoordelijkheid om net het vertrouwen, waar een samenleving zo'n behoefte aan heeft, overeind te houden en zelfs te versterken in een economische en sociale crisis waarin vooral de zwaksten moeten kunnen rekenen op een overheid. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Minister-president, ik wil nog even reageren op uw verwijzing naar de SERV. U hebt natuurlijk wel gelijk. Het advies van de SERV start nogal flink en met veel spierballengerol. Dat is waar. De eindconclusies zijn plots milder. Die mildheid is volgens mij ingegeven door het onvermogen om zelf de invuloefening te doen, waar u naar verwijst. Daar zijn we het over eens.

In hun besluit geven ze – zij het schroomvallig – wel gedeeltelijk een antwoord op uw vraag. Ik citeer: “Ondanks het ontbreken van de concrete impact is het kristalhelder dat er een serieuze inspanning zal moeten worden gedaan”. En dan komt het: “Daarom adviseert de SERV een neutraal begrotingsbeleid”. Met een neutraal begrotingsbeleid bedoelen ze dat de mogelijks beschikbare ruimte niet wordt gebruikt voor nieuwe initiatieven. Dat is schroomvallig en niet voldoende. Maar als je de tabel neemt op pagina 7, 8 en 9 van de toelichting, dan zie je dat er voor 621 miljoen euro bruto beleidsruimte is. Als je daar tegenover de 294 miljoen euro plaatst die je bijkomend creëert, en je kijkt naar het detail van het gebruik van de bestaande bruto beleidsruimte van 621 miljoen euro, dan moet de SERV consequent zijn.

Want als ze zegt dat je de bijkomende ruimte niet mag gebruiken, dan moet je haar wel vragen waar ze dan gaat schrappen. Dat antwoord zou ik van de SERV ook wel eens willen

horen. U kent ons antwoord. We hebben daar al een paar keer een fundamenteel antwoord op geformuleerd.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer van Rouveroij, u vat de kern goed samen. Het was een SERV-advies van juni, met andere groeicijfers dan de inflatiecijfers, waarbij de SERV zegt: u hebt genoeg budget om, ceteris paribus, bij gelijkblijvend beleid, een begroting in evenwicht te hebben. Maar als u bijkomende initiatieven neemt – ik vat op mijn manier samen wat de SERV zegt – dan zal je daarvoor moeten besparen.

Wat hebben wij gedaan? We hebben 45 miljoen euro nieuw beleid. Ik denk dat u het daarmee eens bent. Als ik het SERV-advies, zij het met andere groeicijfers en andere inflatiecijfers, uitvoer, hadden wij een structurele besparing van 45 miljoen euro moeten voorstellen. Wij hebben een structurele besparing alleen al met de 1 procent van 100 miljoen, bovenop bij gelijkblijvend beleid, en een bevriezing van nog eens 60 miljoen euro van de werkingskosten van de overheid. We staan dus een pak verder dan wat de SERV, wel in juni en met andere cijfers, naar voren had gebracht. Met de cijfers van juni wanneer het SERV-advies is uitgebracht, zegden ze dat nieuw beleid moest worden gecompenseerd. We hebben meer dan dat gedaan.

Minister-president Kris Peeters: Ik wil daar het volgende aan toevoegen. Jullie hebben als oppositie vorige keer gezegd dat wij een aantal dingen niet moesten laten doorgaan. De kindpremie was daar een voorbeeld van, het Plattelandsfonds ook enzovoort. We hebben dat niet laten doorgaan. Vorige keer is door jullie gezegd dat wij in deze omstandigheden geen nieuw beleid moesten voeren of het on hold zetten.

Daarnaast hebben wij wel inzake Welzijn, inzake O&O en inzake scholen maximale inspanningen gedaan omdat hier kamerbreed is gezegd dat dat topprioriteiten zijn. De enige discussie die je nog kunt voeren vanuit de oppositie, wat u ook gedaan hebt, is de vraag stellen: bent u ver genoeg gegaan? Wij doen 6 procent, u zegt 21 procent vermindering van de ambtenaren. Als de discussie is dat we niet ver genoeg gaan in de maatregelen, maar de maatregelen op zich zijn wel de juiste, want ze zijn ook ingegeven door de vorige discussie, dan is dat een discussie waarbij wij de verantwoordelijkheid nemen omdat wij denken dat de stappen die wij hebben gezet, evenwichtig zijn en de goede richting uitgaan.

Wat de sociale partners betreft: ik heb het hun gevraagd. Dan is het muisstil.

De heer Sas van Rouveroij: Op het einde van het debat convergeren we wel omdat ons beider standpunten helder worden. Minister-president, wij hebben het inderdaad voornamelijk over de opstap 2013, op pagina 8, met betrekking tot die 6 procent. Die opstap is 13 miljoen euro. Prima, alvast 13 miljoen. Maar het had meer kunnen zijn als er andere keuzes aan waren voorafgegaan.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, ministers, collega's, als laatste spreker is het moeilijk om nog iets nieuws te zeggen maar dan heb je wel een overzicht van wat er allemaal is gezegd. Ik wens de verslaggever proficiat. Ik heb het gedetailleerd verslag van de commissie Begroting nog eens helemaal doorgenomen. Het is telkens een interessant document. Ik ben bijna constant aanwezig geweest bij de bespreking. Mijn conclusie is: de oppositie heeft mij niet overtuigd. Ik heb een vrije tribune gelezen van de heer van Rouveroij en de heer Van Mechelen. Ze zeggen: mocht Peeters naar Olli Rehn gaan, dan is Vlaanderen gebuisd. Gebuisd.

Als ik al die cijfers bekijk en de discussies die daarover zijn gevoerd, dan doe ik niet mee aan het pocherig gedoe over een begroting in evenwicht, mijnheer Tack. We leggen die begroting inderdaad niet onder de kerstboom. Maar met een min 0,2 procent groei – we zitten in recessie – is deze regering erin geslaagd in 2012 om de begroting in evenwicht te houden.

Op 2 januari zullen we zelfs een licht overschot op de begroting hebben. In 2011 ook.

Wel, voor 2013 zijn alle voorwaarden vervuld opdat de begroting ook in evenwicht zal zijn. Er zal een oefening moeten gebeuren met de begrotingscontrole, een oefening van 200 à 300 miljoen euro, wat op 27 à 28 miljard euro aan uitgaven doenbaar moet zijn. Ik ben ervan overtuigd dat we ook in het jaar 2013 de begroting in evenwicht zullen hebben.

Er zijn eenmalige maatregelen, maar niet meer of niet minder dan andere jaren, we kunnen daarover discussiëren. Het verslag wijst uit dat de onderbenutting voor 2013 over 1,4 procent gaat of 350 miljoen euro. Dat zijn doodnormale cijfers.

In volle recessie slaagt de regering er in 2012 in om de begroting in evenwicht te hebben. Ik heb alles goed bekeken en ik twijfel er niet aan dat dit ook in 2013 mogelijk zal zijn, maar we weten natuurlijk niet wat de conjunctuur zal doen.

Ik vind dat buffers alleen aangelegd kunnen worden als we vrij zeker zijn van wat er gebeurt. Het is geen goed idee om zomaar buffers aan te leggen in functie van de staats hervorming of van de conjunctuur zonder te weten wat de absolute bedragen zullen zijn en om dan structurele ingrepen te doen. Een buffer wordt niet aangelegd voor één jaar, maar voor verschillende jaren en dus moeten de uitgaven worden afgeremd. Een buffer voor één jaar, dient nergens voor.

Het is heel moeilijk om dit te voorspellen, vandaar dat er begrotingscontroles zijn. Het bewijs werd vorig jaar in januari geleverd voor 500 miljoen euro. De cijfers kloppen.

De schuld gaat naar beneden – of anders kan ik niet meer lezen – van 6,8 miljard euro in 2012 naar 3,2 miljard euro in 2018, waarvan nog 1 miljard euro KBC is. In 2018 zullen we nog 2 miljard euro aan schuld hebben. Dat is natuurlijk 2 miljard euro. In 2020 moeten we naar de nultschuld gaan. Vergeleken met wat er federaal aan schuld bestaat, 340 miljard euro, moet onze 2 miljard euro doenbaar zijn in een volgende legislatuur, want we hebben ook 1,6 miljard euro aan beleidsruimte, die ook in de meerjarenplanning staat en waarvan we zullen zien of ze gerealiseerd kan worden. Maar qua cijfers heb ik in deze besprekingen eigenlijk geen argumenten gehoord die staven wat de Open Vld zegt, namelijk dat Vlaanderen gebuisd zou zijn. Integendeel.

Wat de toekomst betreft, zullen we natuurlijk niet op rozen zitten in Vlaanderen. Ik herhaal wat ik in de commissie gezegd heb. De staats hervorming zal een gigantische bevoegdheids-overdracht met zich meebrengen van 17 miljard euro. Wil België in 2015 naar een nultekort gaan, dan is het evident dat na zo'n overdracht de federale overheid nog 15 procent van de algemene overheidsuitgaven zal hebben, zonder de schuld en zonder de sociale zekerheid, en de deelstaten 30 procent. De Hoge Raad van Financiën zegt ook dat er een inspanning zal moeten gebeuren door de deelstaten. Hoe groot die zal moeten zijn, dat kunnen we op dit ogenblik niet zeggen, we moeten afwachten wat de staats hervorming zal zijn. Ik blijf erbij dat het onverstandig zou zijn om nu voor 2013 uitgaven te schrappen met het oog op 2015, want dan zal de staats hervorming wellicht worden doorgevoerd. Ik hoop dat het vroeger zal zijn, maar ik vrees dat ze pas operationeel zal zijn op 1 januari 2015.

De deelstaten zullen dus meer inspanningen moeten leveren. En als de bevoegdheden overkomen, dan wil dat niet noodzakelijk zeggen dat men op de kinderbijlagen zal besparen. We zullen dan beschikken over een budget – vergeet u dat niet – van bijna 37 miljard euro, een stijging met 10 miljard euro, voor de uitgaven. We zullen moet zien in die algemene begroting wat de oplossingen zijn.

Voorzitter, ik denk niet dat in de volgende jaren de begroting het grote probleem van Vlaanderen zal zijn, maar wel de gevolgen die de bankencrisis en de schulden crisis hebben op de reële economie. En die gevolgen zien we nu aan het feit dat we volgend jaar naar een nulgroei gaan, het feit dat we een stijging van de werkloosheid en ook van de jeugdwerkloosheid hebben, het feit dat grote bedrijven zoals Ford Genk sluiten en het feit dat de kmo's tienduizend jobs verliezen.

Dat heeft te maken met de algemene ontwikkeling in Europa. We beleven de zwaarste crisis sinds tachtig jaar. We gaan dit jaar in een recessie: min 0,2 procent. Volgend jaar is er een nulgroei. Dat heeft effecten op de reële economie. In 2009 hadden we nog een heropleving, nu is die evolutie structureel.

De heer Van Mechelen vroeg of de meerjarenplanning kan worden herberekend met een groei van 1 procent. Uit die berekening blijkt dat we daar ook krap zitten. Veel zal afhangen van het ritme van het herstel. De reële economie baart mij veel meer zorgen dan de begroting. Deze en de vorige regering zijn erin geslaagd om ons in een goede uitgangspositie te brengen. Er zullen nog veel inspanningen geleverd moeten worden. Maar Vlaanderen kan dit aan.

Veel zal afhangen van de Federale Regering. Deze regering doet voor 18 miljard euro aan saneringsmaatregelen. Ze komt van een tekort van 6 procent en zit nu op 2,15. Aan dit ritme zullen de inspanningen van de deelstaten minder groot moeten zijn.

Sommigen hopen dat een nieuwe institutionele hervorming de problemen in Vlaanderen zal oplossen. Stel dat we naar een confederalisme gaan – u kent mijn mening daarover – dan kan dat ten vroegste worden ingevoerd in 2018! Dat zal een aantal jaren duren, het heeft nu al zo lang geduurd.

Dit land zal in de volgende jaren moeten samenwerken. De federale overheid en de deelstaten zullen moeten samenwerken om de problemen waar we nu voorstaan, en niet alleen begroting, te overwinnen. Ik hoop dat deze begroting daartoe een aanzet is. (*Applaus bij CD&V, Open Vld en sp.a*)

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Van Rompuy, u zegt dat de oppositie u niet overtuigd heeft. De oppositie heeft mij wel overtuigd. In mijn ogen bent u de oppositie. Afgelopen dinsdag hebt u in een kranteninterview gezegd dat de plannen van de N-VA lichtzinnig en crimineel zijn. De journalist vroeg u dan of er geen provisies moeten worden aangelegd voor de staatshervorming.

Ik heb u gevraagd of u eigenlijk geen buffers moet aanleggen wanneer u met een dermate belangrijke operatie begint. U zou toch het best een geloofwaardige voorbereiding doen, zowel qua wetteksten als qua budget. De reden waarom dat niet gebeurt, is simpel: men wil dat niet binnen de Vlaamse Regering.

Dan vroeg de journalist: “U knikt, mijnheer Van Rompuy.” U zei: “Natuurlijk wil N-VA niet anticiperen op de staatshervorming. Ze vinden dat een peulschil. Ze vinden die zelfs gevaarlijk.

Ik leid daaruit af – en u moet me maar tegenspreken – dat het de N-VA-ministers in deze coalitie zijn die de staatshervorming budgettair niet wensen voor te bereiden. U vindt dat lichtzinnig crimineel, het is zelfs gevaarlijk, als het van u afhing zou het maar van goed huisvaderschap getuigen om dat ... (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Ja, maar zo lees ik dat. (*Opmerkingen*)

Hier staat alleen dat de N-VA niet wil anticiperen. Dan moet u in dat interview ook zeggen dat CD&V niet wil anticiperen. (*Opmerkingen*)

De heer Sas van Rouveroij: Het valt me ook op, mijnheer Van Rompuy, hoe mild u bent. Het lijkt me een wiedergutmachung na het fameuze artikel in De Morgen. Ik wil absoluut de debatten van de commissie en van gisteren niet herkauwen. Dat heeft geen zin.

Ik wil nog even op de stelling van de heer Van Rompuy reageren. Hij maakt zich uitsluitend zorgen om de economische situatie en niet om de begroting. Dat is niet juist. We moeten ons om beide elementen zorgen maken. Uiteraard moeten we ons zorgen maken om de economische situatie. We moeten ons, ondanks het feit dat ze in evenwicht is, echter ook zorgen om de begroting maken.

We hebben al eerder gesteld dat een evenwicht goed is, maar niet volstaat. Dat is niet voldoende om de redenen die al zijn geschetst. Ik zal even samenvatten wat dit betekent.

De Vlaamse Regering zou nu kunnen stellen dat de schuldafbouw tegen 2020 absoluut niet meer de bedoeling is. Ik ga daar echter niet van uit. Volgens mij moet de schuldafbouw nu van start gaan. Indien we daarmee nu niet van start gaan, komt het volle gewicht op de volgende Vlaamse Regering te liggen. Die regering zal het op zich al moeilijk genoeg hebben. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft uitgerekend dat dit elk jaar een overschot van 0,2 procent op de begroting zal vergen.

De zesde staatshervorming zal met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een kostprijs met zich meebrengen. Die kostprijs zal maximaal 2,4 miljard euro bedragen. Ik hoop en verwacht dat het geen 2,4 miljard euro zal worden. We moeten hier natuurlijk over onderhandelen. We sturen de fanfare niet voor de jacht op pad. Zo dom zijn we ook niet. We vinden dan ook niet dat nu al een provisie moet worden opzijgezet. Indien we nu al een bedrag opzijzetten, geven we immers bloot waarover we wille onderhandelen.

We stellen hier al jaar en dag dat we de structurele stijgingen in de uitgaven onder controle moeten brengen. De uitgaven moeten lager dan de inkomsten zijn. Op die manier ontstaat spontaan een delta, een financiële ruimte die we niet moeten gebruiken. Dat is niet hetzelfde als een conjunctuurbuffer. Een buffer bestaat uit een bedrag dat we ostentatief opzijzetten voor in slechte tijden. Dat komt er niet van.

De heer Eric Van Rompuy: In tegenstelling tot anderen, heb ik nog nooit na een verklaring in een krant gesteld dat ik zoiets nooit heb gezegd. Ik heb die woorden uitgesproken. Het komt de heer Vereeck echter niet toe daar commentaar op te leveren en te zeggen wat ik zou hebben bedoeld. Ik heb gezegd wat ik heb gezegd.

Ik ben een grote voorstander van de zesde staatshervorming. Het gaat me niet enkel om BHV, maar ook om de staatshervorming zelf. We zullen voor 17 miljard euro meer bevoegdheden hebben. Onze fiscale autonomie zal 35 tot 40 procent van onze eigen inkomsten omvatten. Die hervormingen zullen een nieuwe dynamiek in de begroting creëren.

Niemand weet wat de situatie in 2014 of in 2015 zal zijn. De economie kan weer opleven. Niemand weet wat de economische groeicijfers zullen zijn of hoe de werkloosheid zal evolueren. Ik geloof in een positieve dynamiek. De voorwaarde is dat de economie herleeft. Dat al echter niet afhangen van de vraag of Vlaanderen een overschot van 100 miljoen euro meer of minder heeft. Dat zal van heel andere omstandigheden afhankelijk zijn.

Ik ben het ermee eens dat we niet mogen denken dat we de volgende jaren een vlekkeloos parcours zullen rijden. Het zal altijd een moeilijke oefening zijn. Veel zal afhangen van de economie en van de vraag of de federale overheid haar evenwichten kan vrijwaren.

Ik heb mijn mening over het institutioneel aspect gegeven. Ik blijf daar ook bij. Als Vlaanderen ooit over de schuld, over een splitsing van de sociale zekerheid en over een volledige overheveling van de personenbelasting moet onderhandelen, maakt het niet uit welke partijen hier al dan niet aan deelnemen. De discussie over de Vlaamse begroting zal niet meer over 30 miljard euro gaan. Als we de sociale zekerheid, de personenbelasting en de spoorwegen helemaal opsplitsen, zal die discussie in andere termen worden gevoerd.

Mijnheer Vereeck, dat is wat ik heb gezegd. Ik vrees dat een dergelijke discussie grote gevaren inhoudt. Ik houd me hier nu echter aan de staatshervorming die zal worden voorgelegd. De Vlaamse Regering heeft zich ertoe geëngageerd die staatshervorming uit te voeren. Het groenboek van de minister-president tekent dat pad uit.

Ik geloof niet dat we de komende jaren een nieuw institutioneel debat moeten voeren om de reële economische crisis aan te pakken. Ik blijf bij wat ik heb gezegd. Als het om de begroting 2013 gaat, kan ik me hier helemaal in terugvinden. Ik ben het er niet mee eens dat we provisies moeten aanleggen voor zaken waarvan we niet eens weten wat ze precies inhouden.

Minister-president Kris Peeters: Ik zou hier ook straks nog op kunnen terugkomen, maar dit lijkt me het juiste moment om even in te gaan op de problematiek van de Vlaamse schuldpositie waar de heer van Rouveroy en de heer Van Mechelen al verschillende keren naar hebben verwezen. We moeten dat immers in de juiste context plaatsen.

We hebben de KBC-operatie gehad, net als enkele andere operaties in de financiële sector. Als KBC de 3,5 miljard euro terugbetaalt, plus penalties van 5,25 miljard euro, en we zetten dat ervoor in, gaat de schuld al tot 2 miljard euro verminderen. Ik wijs ook op de andere financiële participaties. De schuld, en zeker om die tegen 2020 op nul te zetten, zoals afgesproken, is niet echt problematisch, als dat allemaal uitkomt. Als u daar telkens op terugkomt, houdt u geen rekening met de duidelijke afspraken met KBC en andere. Het is uw volste recht om daarop te hameren, maar het is niet de grootste zorg. Daarin heeft de heer van Rompuy gelijk.

Elke keer wordt er ook teruggekomen op de problematiek van de provisies voor de staatshervorming. De Hoge Raad van Financiën heeft een aantal scenario's uitgewerkt. Er is een voorkeurscenario, dat is meegenomen in het stabiliteitsprogramma, maar er zijn ook andere scenario's. Er is ook gezegd dat er nog verder over moet worden onderhandeld.

Het belangrijkste is dat we in zeer barre economische omstandigheden zitten. U verwijt ons virtueel te zijn, maar nu pleiten voor overschotten en provisies is echt irreal. Dat is in de gegeven omstandigheden niet mogelijk, omdat we ook andere prioriteiten willen invullen qua onderwijs, onderzoek en ontwikkeling enzovoort. We willen de groei stimuleren met 750 miljoen euro via Via-Invest. Uw kritiek vanuit de oppositie is wat mij betreft niet conform de realiteit.

De heer Van Rompuy heeft 100 procent gelijk: ik maak me ook grote zorgen over hoe de economische situatie zich de volgende weken en maanden zal ontwikkelen en hoe we, met de mogelijkheden die we hebben, de bedrijven en de tewerkstelling verder kunnen garanderen en weer tot stand brengen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, we kunnen inderdaad blijven discussiëren over provisies en buffers. Goed, we hebben de discussie gevoerd. Als de cijfers van de Nationale Bank voor de groeiprognoses waarheid worden – laat ons allemaal hopen van niet, maar daar gaat het niet om – zult u volgend jaar hoe dan ook 350 miljoen euro moeten vinden, zoals u zelf hebt gezegd. Dan is de vraag of u dat niet beter al zou plannen, in plaats van dat 'en cours de route' te moeten doen. Daar gaat de discussie om. We hebben niet gediscussieerd over de cijfers op zich en over de vraag of de cijfers van de Nationale Bank juist zijn. We hopen allemaal dat ze niet juist zijn en dat er een plus voor staat, dat is goed voor iedereen. Maar als het zo is, zult u die oefening in februari-maart hoe dan ook moeten doen. De vraag van de oppositie is enkel: als u daarvoor staat, hou daar dan eventueel nu al rekening mee.

Hetzelfde geldt voor de kosten van de staatshervorming die op ons afkomen, maar ik geef toe dat het van een andere orde is. Hoe groot die zijn, weet ik ook niet, als u het al niet weet. Maar ze komen eraan. Daarom is onze globale kritiek dat u zaken doorschuift naar de volgende legislatuur.

Mijnheer Van Rompuy, vorige week en vandaag opnieuw hebt u het over wat er zal gebeuren als we de schuld, de spoorwegen en de personenbelasting splitsen. Dat staat in de Vlaamse resoluties van 1999, maar enfin, laten we het daar niet over hebben.

U zegt dat we dan in een heel andere discussie zitten, als we heel de sociale zekerheid erbij nemen, en dat het dan wel een heel andere begrotingsdiscussie zal zijn. Dat is zeer juist, maar wat moet ik nu uit uw woorden afleiden, uw woorden van vorige week, en uw woorden van vandaag in dit debat naar aanleiding van de begroting? Hebt u liever dat het allemaal op

federaal vlak blijft? En dat we dan hier kunnen doen alsof de Vlaming daar niet voor betaalt? Dat is de schizofrenie. Natuurlijk betaalt de Vlaming op dit ogenblik ook voor die Belgische schuld, betaalt hij ook voor de spoorwegen, betaalt hij zijn personenbelasting aan de federale staat, en we weten allemaal in welke mate hij betaalt.

Ik vind uw redenering een beetje eigenaardig: het is precies alsof u dit er buiten wil houden, en dan kunnen we misschien de illusie wekken dat de Vlaming er eigenlijk niet aan betaalt. Natuurlijk betaalt hij, hij betaalt veel te veel. Dat, mijnheer Van Rompuy, vind ik vanwege u een complete drogreden.

De heer Sas van Rouveroij: Het laatste antwoord van de minister-president drijft ons weer een stuk uit elkaar. Spijtig. We horen – en dat verheugt ons – dat u de doelstelling Vlaanderen 2020 schuldenvrij nog steeds onderschrijft. Perfect. Nu simpele wiskunde. U hebt 7 miljard euro, de terugbetaling van het kapitaal van KBC wordt daarvoor gebruikt, en u houdt 2 miljard euro over. De tijd die ons nog rest tot 2020 is zeven jaar. Als men de 2 miljard lineair opsplijst per jaar, krijgt men afgerond 300 miljoen euro. Als men dat nu niet doet, gaat men de volgende jaren de last verhogen, en dan komen we in 2014, 2015 en 2016 terecht in een periode waar we één zekerheid hebben. Ik hoop dat we de zekerheid hebben dat de zesde staats hervorming zich voltrekt en dat we hoe dan ook daar ruimte voor zullen moeten maken.

We gaan dus naar een volgende regering die én geconfronteerd wordt met een verhoogde terugbetaling van een schuld die we tegen 2020 helemaal afgelost willen zien, én tegelijkertijd met een financiering voor de zesde staats hervorming, en daar bovenop komt nog een onzekerheid. En daar wil ik met u een zeker optimisme delen, dat we misschien in 2015 niet langer met een crisis geconfronteerd te worden, maar laat ons hopen dat dit optimisme ons niet bedriegt. Dus zeg ik u: de andere twee kostendrijvers voor de regering zijn zeker, namelijk de terugbetaling van de schuld en het realiseren van de zesde staats hervorming. En daarop bereidt u zich niet voor, en daarvoor doet u dus geen inspanning.

De Vlaamse Regering

De voorzitter: Ik geef nu eerst minister Muylers het woord. Moet ik de volksvertegenwoordigers die afwezig zijn ook oproepen, of bent u tevreden met de volksvertegenwoordigers die hier aanwezig zijn? (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Neen, minister-president, het gaat hier over het respect voor de repliek van de regering. Heel veel mensen hebben een betoog gehouden. Als zij het globale antwoord van de regering willen... Ik zal nu oproepen tot stemming, want dat werkt als de hond van Pavlov: dan komen ze allemaal. Kijkt u maar. (*Gelach*)

Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, ik wil eerst en vooral mevrouw Smaers bedanken voor het schitterend verslag. Commissievoorzitter Van Rompuy heeft dit ook al naar voren gebracht: ik denk dat mevrouw Smaers bij de start van de besprekingen een zeer waarheidsgetrouw verslag heeft gegeven, en ik wil haar daar zeker voor bedanken. Wat betreft haar opmerkingen over fiscaliteit betreft wil ik haar zeggen dat we die meenemen, en dat we haar bezorgdheid delen.

Ik wil ook iedereen bedanken die de afgelopen twee dagen het woord heeft gevoerd in het debat. Het was op sommige momenten een vruchtbaar debat was en we kennen nu in elk geval de visie van iedereen. We delen die visie niet altijd, mijnheer Van Rouveroij, maar we kennen ze wel. We zijn het niet altijd eens met wat de ander zegt, maar dat hoort erbij.

Ik wil beginnen met een citaat: “Het is een goede zaak dat in 2013 wordt gestreefd naar een begroting in evenwicht. Het zou straf zijn dit te realiseren, gelet op de economische groeicijfers van 2011, 2012 en 2013.” Neen, dit zijn niet mijn woorden. Het zijn niet de

woorden van het kabinet, van de Vlaamse Regering, en zelfs niet van een politieke partij. Het zijn de woorden van het Rekenhof.

Datzelfde Rekenhof had vragen over de conjunctuurbuffer, net als sommigen uit de oppositie. Daar zegt het Rekenhof: “Het niet inschrijven van een conjunctuurprovisie vergt dat het risico op een andere manier beheerst wordt. Dat kan door continu te monitoren en tijdig bijstellingen te doen van de begroting.” Dat is, zoals de heer Van Rompuy net heeft gezegd, wat wij willen doen. Dit is onze manier van werken. Zo hebben wij ook in 2012 gewerkt en zo zullen wij ook in 2013 werken.

Corrigeer mij als ik fout ben, maar volgens mijn woordenboek – ik heb begrepen dat woordenboeken kunnen verschillen – dienen buffers om economische schokken op te vangen. Zullen we wachten tot het einde der tijden of zullen we ons verdiepen in de Mayakalender? We zijn er dichtbij. Die economische schok beleven wij nu. De crisis duurt al langer dan dat ik minister van Begroting ben. Denkt u nu werkelijk dat ik ook niet liever een potje wou aanleggen, dat ik ook niet liever een appeltje voor de dorst opzij zou leggen? Natuurlijk wel. Maar de Vlaamse Regering wacht niet tot Vlaanderen uitgedroogd in de touwen hangt.

Zoals Olli Rehn vraagt, hebben wij geen extra belastingen op arbeid. Meer nog, wij hebben geen enkele extra belasting in de begroting 2013. Zoals Olli Rehn vraagt, zullen wij ook in barre tijden blijven investeren: in onze economie, in welzijn, in scholenbouw en in onderzoek en ontwikkeling (O&O). De begroting in evenwicht is voor ons geen sport, geen fetisj, zelfs geen doel op zich. Het is een middel en volgens mij het best mogelijke middel om in woelige golven economisch boven water te blijven en de toekomst van onze kinderen en kleinkinderen niet te belasten.

Zijn er eenmalige maatregelen? Natuurlijk! Natuurlijk! Toon mij een begroting die het in deze tijden alleen met structurele maatregelen redt, zonder de tak waarop we zelf zitten af te zagen. Zelfs in tijden van economische groei vinden we in een begroting eenmalige maatregelen.

Wat betreft de staats hervorming en de kosten van de usurperende bevoegdheden, zal ik kort zijn. Het gaat niet over de begroting 2013. Iedereen zegt dat de staats hervorming er ten vroegste zal zijn in 2014. *(Opmerkingen)*

Ik zeg wat er wordt gezegd. Onzin om daarvoor nu kredieten in te schrijven. Ik heb geen informatie om de kostprijs in te schatten. Voor wat betreft de usurperende bevoegdheden moet de Federale Regering doen wat ze denkt dat ze moet doen. Wil ze doorschuiven, dan zal de Vlaamse Regering post per post nagaan of we de uitgaven voortzetten, hoe we die uitgaven voortzetten, en hoe we ze eventueel compenseren. Maar wij zullen niet de gevolgen dragen van uitgaven waarvoor de Federale Regering zich voor jaren heeft geëngageerd.

Ik wil nog even ingaan op een bizarre uitspraak die ik hoorde: “De besparingen zijn te weinig want er is niet tegen betoogd, er zelfs amper tegen geprotesteerd.” Ik snap de insteek van sommige leden van de oppositie, maar het is toch een bizarre barometer om het beleid op af te rekenen. Ik beperk me tot feiten. 1 procent op de loonkredieten van de Vlaamse overheid en de werkmiddelen bevroren en het Provinciefonds niet indexeren – samen is dat goed voor 164,4 miljoen euro. We hebben die maatregel samen met de vakbonden genomen. Dat is uiteraard een kwestie van keuzes maken. Het is onze keuze om ondanks het economische klimaat voorzichtig te begroten. Mijnheer Sannen, ik denk dat u dat bedoelde met ‘defensief begroten’. We moeten defensief begroten, blijven investeren in onder meer onderwijs en in O&O.

Het zijn moeilijke tijden. Dat weten we allemaal. Ik ben er evenwel van overtuigd dat we, wat deze begroting betreft, menselijke, toekomstgerichte en verstandige keuzes hebben gemaakt. *(Applaus)*

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal het kort houden. Deze tweedaagse begrotingsbespreking nadert haar einde. U hebt gevraagd dat de voltallige regering aanwezig zou zijn van bij de start, en aan die vraag hebben we voldaan. Ik wens alle parlementsleden te danken die er van in het begin bij waren, en ook de leden die het einde bijwonen. Het einde is, zo blijkt uit het huidige hogere aantal, belangrijker dan het begin.

We hebben gedurende twee dagen interessante besprekingen gevoerd waarbij zowel door meerderheid als door oppositie interessante elementen naar voor zijn geschoven, en waarop door de leden van de regering uitvoerig werd gerepliceerd.

Er zijn hier heel wat ernstige sociaal-economische toestanden aan bod gekomen. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan wat zich in Limburg afspeelt. Toch wil ik beklemtonen dat Vlaanderen in Europa nog steeds heel wat troeven bezit die onverkort uitgespeeld moeten en kunnen worden. Ondanks de vele faillissementen is de balans nog steeds positief. Vlaanderen is in de EU-context nog steeds een welvarende regio. Het bbp per capita, de arbeidsproductiviteit, het beschikbaar inkomen: al deze parameters tonen aan dat we binnen Europa nog steeds heel hoog gequoteerd staan.

Dit betekent niet dat dit zomaar 'for granted' is. Dit betekent niet dit dit zomaar zal blijven doorgaan, dat we ons mogen wentelen in zelfgenoegzaamheid, dat we dit zomaar mogen laten betijen.

Een woord dat hier steeds terugkeerde, zowel bij meerderheid als bij oppositie, is het woord vertrouwen. Dit is een heel belangrijk element.

De heer Koen Van den Heuvel had het over 'no pain, no glory', waarbij wie verder doordent de woorden 'no balls, no glory' voor ogen krijgt. (*Gelach*).

Maar eigenlijk wou ik komen tot 'no trust, no glory'. Immers, wie er in slaagt vertrouwen te creëren, heeft mijns inziens de wissel op de toekomst in handen. Dit is belangrijk voor de economie. We moeten alles in het werk stellen om dat vertrouwen in deze moeilijke tijden waar te maken. Daarom moet elk constructief voorstel, van waar het ook komt, in overweging worden genomen. Wordt dit gunstig geëvalueerd, dan moeten we dat ook implementeren.

De opmaak van de begroting 2013 is geen eenvoudige oefening geweest. Deze begroting werd door sommigen als virtueel bestempeld, onder meer door de heer Tack die zijn tussenkomst grandioos begon, maar geleidelijk verzwakte.

We hebben keuzes moeten maken die ik hier niet zal herhalen, vermits collega Muylers daar reeds uitvoerig op is ingegaan.

Ik wil wel gebruikmaken van de petjes van de heer van Rouveroi. Hij is gestart met het petje van de ondernemer. Hij verwees daarbij naar het bankenplan, waar ook de heren Vereeck en Tack het over hebben gehad. Het probleem in dat verband is dat de banken onder Basel III komen, wat inhoudt dat, wanneer er risico's worden genomen, dit afgezet moet worden tegen het kapitaal dat ze in handen hebben. Dus nemen ze minder risico's omdat ze anders hun kapitaal moeten verhogen.

Daardoor zijn de banken alsmaar strenger geworden, zeker wanneer het gaat over langetermijnkredieten. Een van de mogelijkheden om dat op te lossen, is de oprichting van een kmo-fonds, waar we een bepaalde garantie aan geven. Op die manier maken we langetermijnkredieten van meer dan vijf jaar en tot vijftien jaar mogelijk. Dat is wat daarachter steekt, mijnheer Tack.

We hebben een bankenplan, waarvan vriend en vijand zegt dat het de juiste elementen bevat. We doen via Via-Invest voor 750 miljoen euro aan investeringen in wegen en infrastructuur. Voor innovatie is er 62 miljoen euro, zoals de heer Van den Heuvel al uitdrukkelijk heeft aangegeven. Er is ook nog het Strategisch Plan voor Limburg in het Kwadraat, enzovoort. Kortom: we doen voor ondernemingen alles wat we kunnen. Aan dat petje van de ondernemer wordt dus extra aandacht gegeven, mijnheer van Rouveroi.

Het tweede petje was dat van de burgemeester.

De heer Sas van Rouveroij: Burgemeester van de plattelandsgemeenten.

Minister-president Kris Peeters: Het petje als burgemeester, zowel in de stad, gemeente als op het platteland. Bij het Steden- en Gemeentefonds is er een groei van 3,5 procent, wat in absolute cijfers meer dan 78 miljoen euro is. Daar hebben we niet aan geraakt. Sommigen hebben in het verleden gezegd dat we dat moesten aanpakken, maar we hebben dat niet gedaan. Het Plattelandsfonds, dat is inderdaad een van de keuzes die we gemaakt hebben. We hebben beslist om dat niet te doen. Ik ben de eerste die daaronder lijdt. Ik heb dat voorgesteld, het zit in mijn bevoegdheden. Ik word daar elke dag op aangesproken. Maar we hebben gemeend dat dat niet kan.

De Vlaamse overheid is echt een partner van de lokale besturen. We moeten daar nog verder in groeien, maar het petje van burgemeester staat vrij behoorlijk, vind ik, net als het petje van ondernemer.

Dan is er het sociale aspect. Daar is al uitgebreid over gesproken met minister Vandeurzen. Wij hebben in deze moeilijke omstandigheden extra zorg besteed aan de welzijnssector, aan de mensen die het moeilijk hebben.

Het volgende petje was dat van de vader van een schoolgaand kind. De nieuwe fractievoorzitter van Groen had een en ander al vooraf in de krant gezet. Als wij vooraf iets in de krant zeggen, krijgen we minstens de reactie van dit parlement dat dat niet mag. Als u dat van ons geleerd hebt, mevrouw Meuleman, moet ik mij minder zorgen maken. Dan mogen wij ons nu als regering vrij voelen om vooraf naar de gazetten te stappen. Voor mij geen enkel probleem. Doordat wij dat vroeger konden lezen, konden we er ook verder over nadenken. Dat is wellicht ook de bedoeling als u het in de krant zet, waarvoor grote dank. *(Opmerkingen)*

U moet toch goed opletten, mevrouw Meuleman, dat u alles goed bekijkt voor u zoiets lanceert. Ik raad u zelfs aan om ook de voetnoot op pagina 737 van het jaarboek eens na te lezen. Er is gisteren al terecht opgemerkt dat het onderwijsbudget in die periode niet is gedaald, maar gestegen. Het aandeel van het onderwijsbudget in de Vlaamse begroting is ook gestegen. Dat kunt u daar allemaal in terugvinden.

De scholeninfrastructuur, met de pps-constructies, waar de vorige regering mee is gestart, was een moeilijke bevalling. Het heeft bloed, zweet en tranen gekost, maar het zit nu eindelijk in de goede richting.

Ten slotte: het petje van de belastingbetaler. Wij hebben tijdens de opmaak van deze begroting alles gedaan om de burger te ontzien. En dat is ons meer dan behoorlijk gelukt, vind ik.

De vijf petjes die u hier hebt beschreven, mijnheer van Rouveroij, staan wat ons betreft stevig op het hoofd. Ik weet dat het nog sterk zal waaien. We moeten ervoor zorgen dat die petjes niet wegvliegen.

Er zijn diverse mogelijkheden om daarvoor te zorgen, maar ik ben ervan overtuigd dat we met deze Vlaamse begroting, die in moeilijke omstandigheden tot stand is gekomen, effectief op de juiste koers zitten. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: U kunt eventueel bij de stemverklaringen straks nog een repliek geven.

Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2013**– 14 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3****Artikelsgewijze bespreking**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2013.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 14/3)

– *De artikelen 1 tot en met 18 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2013**– 15 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 8****Artikelsgewijze bespreking**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2013.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nrs. 15/5 en 15/5-Erratum)

Er zijn amendementen op de tabel bij artikel 1. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nrs. 15/6 en 15/8)

De stemmingen over de amendementen en over het artikel worden aangehouden.

– *Artikel 2 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er zijn amendementen op de tabel bij artikel 3. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 15/7)

De stemmingen over de amendementen en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 4 tot en met 19 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op de tabel bij artikel 20. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 15/7)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 21 tot en met 163 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013

– 1752 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 12

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013.

De door de commissies aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1752/11)

– *De artikelen 1 tot en met 52 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

In de inleidende zin van artikel 53 moeten de woorden “hetzelfde decreet” worden gelezen als “het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging van de Vlaamse Regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel”. Is het parlement het eens om die wijziging bij wijze van technische correctie aan te brengen? (*Instemming*)

– *Artikel 53 wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen.*

– *De artikelen 54 tot en met 62 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een hoofdstuk 19/1, dat bestaat uit een artikel 62/1. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1752/12)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *De artikelen 63 tot en met 80 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen

– 1713 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1713/1)

– *De artikelen 1 tot en met 33 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot compensatie van de openbardienstverplichting tot het vervoer van personen met een handicap of een ernstig beperkte mobiliteit – 1719 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot compensatie van de openbardienstverplichting tot het vervoer van personen met een handicap of een ernstig beperkte mobiliteit.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Brouwers, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Voorzitter, omdat we dit een belangrijk ontwerp van decreet vinden, wil ik kort verslag geven, om de collega's toch enigszins duidelijk te maken waarover ze straks stemmen.

In tegenstelling tot het vervoer van halte tot halte door De Lijn zorgen de diensten voor aangepast vervoer momenteel voor vervoer van deur tot deur voor mensen met een ernstige beperking die zelf niet tot aan een halte geraken. De subsidiëring van die diensten was nog niet decretaal geregeld en verhuisde in 2011 van het beleidsdomein Gelijke Kansen naar het beleidsdomein Mobiliteit. Dit ontwerp heeft tot doel die bestaande diensten te versterken en eenvormig te maken. Het omschrijft het aangepast vervoer van deur tot deur als een openbare dienst. Binnen dit nieuwe kader komen alle vervoerders in aanmerking voor compensatie die een kwalitatief en permanent beschikbaar aangepast vervoer tegen kostprijs aanbieden. Het kan dus gaan om vzw's, maar bijvoorbeeld ook commerciële vervoerders, zoals taxi-exploitanten, zullen in aanmerking komen. De compensatie is een vergoeding voor de gemaakte onkosten. Het variabele deel hangt af van de met de gebruiker gereden kilometers. Concreet zal een forfait per beladen kilometer worden uitbetaald. De bedoeling is het aantal gereden kilometers zonder klant zo laag mogelijk te houden.

Dit ontwerp van decreet is een eerste stap naar een nog meer geïntegreerde werking via Mobiliteitscentrales Aangepast Vervoer op lange termijn. Het ontwerp van decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid, wat in de commissie aanleiding gaf tot enige discussie maar extra werd beargumenteerd door de minister.

Het uitvoeringsbesluit dat op komst is, legt de verdere details vast, onder andere in verband met die compensatieregeling, de lijst van vervoerders, de voorwaarden en de tarieven.

Tijdens de bespreking in de commissie hebben verschillende collega's een uiteenzetting gehouden: de heren Huybrechts en D'Hulster en de dames Jans en Stevens. Zij waren allemaal zeer positief.

Dit ontwerp van decreet werd na een technische amendering unaniem goedgekeurd. Ook de CD&V-fractie staat uiteraard volledig achter dit ontwerp van decreet.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Ik wil de verslaggever bedanken en bevestigen dat dit een heel belangrijk ontwerp van decreet is binnen de visie die deze Vlaamse Regering heeft om zeker voor mensen met een beperkte mobiliteit een inclusief beleid te voeren. Het is heel belangrijk dat minister Crevits die uitdaging verder heeft opgenomen. De doelstelling is om voor mensen die geen gebruik kunnen maken van het geregeld vervoer, een gebiedsdekkende oplossing te bieden in Vlaanderen en Brussel.

Wij zijn heel tevreden met dit ontwerp van decreet en hopen alvast dat de uitvoeringsbesluiten zo snel mogelijk kunnen worden goedgekeurd.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik was niet aanwezig bij de bespreking van het ontwerp van decreet in de commissie. U weet echter, minister, dat ik de problematiek van personen met een handicap in de commissie Welzijn van nabij volg. Ik ben bijzonder tevreden met dit ontwerp, maar ik hoop wel dat u dit beschouwt als een eerste stap. U weet immers dat mijn fractie ook voorstellen heeft ingediend met betrekking tot de Minder Mobielen Centrales, die toch ook een plaats moeten krijgen om een zo groot mogelijke zekerheid te geven dat personen met een beperking in alle omstandigheden kunnen gebruikmaken van het vervoer. Onze fractie beschouwt dit als een eerste stap maar vraagt in de toekomst ook aandacht voor de andere mogelijke vormen van vervoer, en dan in het bijzonder de Minder Mobielen Centrales.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: We stellen ons hier eigenlijk in regel met een Europese richtlijn. We moesten dat doen. Daarmee zetten we een stap voorwaarts. Dit moest eigenlijk al gebeurd zijn. Het draagvlak daarvoor in de commissie was algemeen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: We hebben in de commissie uitgebreid over dit ontwerp van decreet gesproken, ook over de problematiek gewest-/gemeenschapsbevoegdheid. Ik was heel blij dat iedereen het ermee eens was om dit als een gemeenschapsbevoegdheid te beschouwen. Dat is heel belangrijk voor het terrein dat we kunnen bewandelen. Ik heb expliciet gesteld dat dit een eerste stap is. We willen een gebiedsdekkend systeem van vervoer voor mensen met een beperking. Dit ontwerp van decreet regelt nu al de huidige werking en maakt een uitbreiding mogelijk. Het maakt het ook mogelijk dat de private ondernemingen inspelen op de noden die er zijn. Dat was niet het geval in het verleden. Dit is dus inderdaad een eerste en noodzakelijke stap die tijdens de komende maanden moet worden vervolgd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2011-12, nr. 1719/3)*

– *De artikelen 1 tot en met 14 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen met betrekking tot de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid
– 1791 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 5

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen met betrekking tot de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1791/4)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging, in hoofdstuk III, van een artikel 3/1. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1791/5)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *De artikelen 4 tot en met 19 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XXII
– 1796 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XXII.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, minister, collega's, zoals steeds is dit een ontwerp van decreet met heel veel onderwerpen over verschillende onderwijsniveaus. Nu is het toch wel bijzonder omdat het zo laat komt door omstandigheden. Dat weten we en dat is ook besproken in de commissie, maar het betekent dat het advies van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) al dateert van maart. Dat advies ging over een ander voorontwerp dan wat het uiteindelijk is geworden.

Er zijn heel veel, ook technische, elementen met terugwerkende kracht. Het is toch ook een gemiste kans, maar volgens de minister zal die terugkomen in onderwijsdecreet XXIII, waar we hoopvol naar uitkijken. Ik bedoel vooral de aangekondigde taalregeling en het feit dat er geen dringende maatregelen in staan. We wachten af omdat onderwijsdecreet XXIII is aangekondigd over enkele maanden.

Wat ik vooral wil zeggen, is dat we een amendement indienen om een artikel te schrappen. Dat artikel gaat over de samenstelling van de Vlor. Het is bijzonder jammer dat één element uit het Participatiedecreet wordt gelicht. Dat is ook aangekondigd voor herziening over enkele maanden. Het is toch eigenaardig dat hieruit al een artikel wordt gelicht, wat de aandacht een beetje afleidt van het belang van het Participatiedecreet. Men laat de leerkrachten verdwijnen uit de algemene raad van de Vlor. Destijds zijn die daarin verkozen. Het is zo in het decreet ingeschreven om ook een andere stem te horen dan van het personeel vertegenwoordigd in de vakbonden.

Minister, u zegt dat u de vakbonden en inrichtende machten regelmatig op het traject van de adviesgeving tegenkomt. Dat is juist. Daarom was de aanwezigheid van de leerkrachten, los van de vakbonden, toch wel belangrijk. Met dit ontwerp van decreet verdwijnen ze. Ten gronde is er geen discussie over participatie geweest, aangezien het Participatiedecreet later wordt geagendeerd. Dat spijt ons, en vandaar het amendement.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: We hebben dit in de commissie besproken, dus ik verwijs naar mijn antwoord daar. Onderwijsdecreet XXIII is al één maal door de Vlaamse Regering goedgekeurd. De totaalregeling zit erin. Dus dat volgt.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 1796/3*)

– *De artikelen I.1 tot en met X.2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot schrapping van de artikelen X.3 tot en met X.8. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 1796/4*)

De stemmingen over de artikelen worden aangehouden.

– *De artikelen X.9 tot en met XI.2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van artikel 257, 258 en 376 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 en artikel 7 van het decreet van 23 mei 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2008, wat de vermindering van de onroerende voorheffing voor energiezuinige gebouwen betreft – 1811 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van artikel 257, 258 en 376 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 en artikel 7 van het decreet van 23 mei 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2008, wat de vermindering van de onroerende voorheffing voor energiezuinige gebouwen betreft.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1811/1)

– *De artikelen 1 tot en met 7 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de Economische en Monetaire Unie tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, Hongarije, Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden, de notulen en de verklaringen, ondertekend in Brussel op 2 maart 2012

– 1815 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot instemming met het verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de Economische en Monetaire Unie tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, Hongarije, Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden, de notulen en de verklaringen, ondertekend in Brussel op 2 maart 2012.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Voorzitter, collega's, Herman Van Rompuy, de Europese president van een Europese bureaucratie, is, zoals andere historische figuren, op zoek naar een vaderland, op zoek naar een Europese natiestaat.

Gisteren heeft hij gezegd dat “de uitbouw van een voldragen en crisisbestendige economische en monetaire unie onvermijdelijk stap voor stap zal gebeuren” en dat “de stappen zullen blijven volgen”. Wat Van Rompuy zegt is eigenlijk de ‘brave versie’ – hij is ten slotte een Vlaming – van wat de toenmalige voorzitter van de Eurogroep, Jean-Claude Juncker, in 1999 met droge ogen toegaf. Ik citeer met de subtiliteit die Juncker eigen is – hij moet wellicht familie zijn van de uitvinder van de tapijtbommenwerper –: “We beslissen iets. We brengen dat dan in en wachten enige tijd om te zien wat er gebeurt. Volgt er geen misbaar, breekt er geen opstand uit – de meesten begrijpen toch niet wat er is beslist – dan gaan we weer wat verder. Stap voor stap tot er geen terugkeer meer mogelijk is”. Cynisch zoals ook de Europese Unie cynisch is voor de Europese belastingbetaler.

Dit begrotingspact is een van die vele stappen waar onder andere Van Rompuy en Jean-Claude Juncker het over hadden. In de commissie heb ik een overzicht gegeven van de stappen die ons telkens opnieuw worden opgedrongen in de vorm van bevoegdheids-overdragende pacts die nodig zouden zijn om het hoofd te bieden aan de voortwoekerende eurocrisis. Ik ga dat niet opnieuw doen. De verslaggever heeft dat reeds in mijn plaats gedaan.

Ik wil het hebben over de wenselijkheid om stap voor stap steeds meer bevoegdheden af te staan aan de op macht beluste moloch die Europese Unie heet. Het is mijns inziens onzin om te denken dat steeds meer Europese machtscentralisatie, in de vorm van pseudogrondwetten, pacts, packs enzovoort, de eurocrisis kan oplossen. Collega's, laat u niets wijsmaken. Deze crisis is inherent aan de Europese eenheidsmunt. Ik ben geen econoom – verre van – maar mensen die dat wel zijn, weten dat staat en munt zich niet zomaar laten scheiden. De euro is dan ook een 'crisismunt' te noemen.

De Europese leiders die de open markt en de euro invoerden, wisten dus – of konden op zijn minst weten – dat dit zou leiden tot een crisis die zagezegd alleen met een federale staat kan worden opgelost. En daar zit het probleem. Zo een federale Europese staat kan niet werken. Europa is de Verenigde Staten niet. De onderlinge verschillen binnen Europa zijn historisch gegroeid en gewoonweg te groot. Dat blijkt alle dagen. Er zijn een aantal grote lijnen waar we het in Europa over eens zijn, maar men kan onvoldoende spreken van één Europese cultuur, niet het minst wegens het ontbreken van één gemeenschappelijke taal. Er zijn te grote Europese verschillen inzake demografie, geschiedenis, recht, politiek, economie, bureaucratie, pensioenstelsels, onderwijs, verhouding allochtonen/autochtonen, religieuze spanningen, geopolitieke positie, sociale voorzieningen, energieafhankelijkheid enzovoort. Met andere woorden: 'One size fits none'.

De conclusie zou dus moeten zijn dat een politieke Europese unie – die inderdaad onontbeerlijk is voor het voortbestaan van de monetaire unie – onmogelijk kan functioneren door de te grote historisch gegroeide verschillen tussen de lidstaten en het onvoldoende aanwezig zijn van één Europese cultuur. De euro is dus gedoemd om te mislukken. Dit zoveelste begrotingspact schuift deze ongemakkelijke realiteit wederom op kunstmatige wijze op de lange baan en zorgt er ook voor dat de zure appel waar we door zullen moeten bijten, steeds zuurder wordt.

Dit begrotingspact is een zoveelste stap die past in de strategie van de euro-elites om onder het mom van crisisbestrijding te komen tot een federale Europese staat, een Europese superstaat, een 'totale Unie'. Dit begrotingspact is onder andere ook een legitimering van de vele Europese geldverslindende noodfondsen. De recentste Europese soevereiniteitsdiefstal heet Europees Stabiliteitsmechanisme (ESM) en geeft de facto een blanco cheque aan de PIIGS-landen (Portugal, Italië, Ierland, Griekenland en Spanje) en betonnet dus een Europese Noord-Zuid-transferunie naar Belgisch model. Dit verdrag past in de strategie van op macht beluste Eurocraten om Europese natiestaten of toekomstige Europese natiestaten, zoals Vlaanderen, te verzwakken, door stelselmatig meer macht en bevoegdheden naar zich toe te trekken. Een onafhankelijk Vlaanderen wordt op die manier bij voorbaat gedegradeerd tot een provincie in een Europese superstaat. Wij zijn Vlaams-nationalisten en proberen consequent te zijn. Wij strijden dus niet tegen de kunstmatige en onwerkbare Belgische staat om ze te vervangen door een nog veel groter België, de nog veel kunstmatigere en onwerkbaardere Europese superstaat.

Let wel – en dat zeg ik met klem – wij zijn natuurlijk wel pro-Europees. Maar juist daarom houden wij niet van deze EU, omdat wij houden van een democratisch, welvarend en vreedzaam Europa met soevereine natiestaten, in al hun diversiteit op cultureel, politiek en sociaal-economisch vlak. Juist daarom zijn wij tegen de op macht beluste EU met haar pseudogrondwetten, pacts, packs enzovoort. Al die ingewikkelde pacts – niemand snapt ze zei Juncker, en hij heeft gelijk ook – trachten de Europese landen en volkeren op cultureel en

sociaal-economisch vlak in een onwerkbaar keurslijf te persen. ‘One size fits none!’ Wij verzetten ons dan ook met klem tegen de ratificatie van dit begrotingspact, en stemmen dus tegen het ontwerp van decreet 1815.

Mag ik u er ten slotte aan herinneren dat dit decreet voorbestemd is: het kan geen toeval zijn dat het decreet nummer 1815 meekreeg. 1815 was het einde van het voorlaatste project om Europa te verenigen. Dat project eindigde in Waterloo. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, sp.a zal dit verdrag goedkeuren. Wij kunnen niet de euro hebben en geen integratie op economisch en begrotingsvlak. Die economische en begrotingsintegratie is aan verdieping toe. Duurzame overheidsfinanciën zijn belangrijk.

Wij betreuren langs de andere kant dat Europa slechts op één pijler steunt, namelijk de economische en monetaire coördinatie. Wat Europa vandaag eveneens nodig heeft, wat de eurozone nodig heeft, is groei. Die groei is op dit ogenblik nagenoeg een nulgroei. Die groei moet worden gestimuleerd. Dat zit niet in dit verdrag.

De 2020-strategie bevat goede intenties, maar er moeten geldmiddelen worden gemobiliseerd binnen Europa wil men die ook waarmaken tegen 2020. Dat is niet ver meer af. De werkloosheid neemt dramatische vormen aan in Europa en werkgelegenheid stimuleren is een absolute prioriteit. Als we de maatregelen voor werkgelegenheid zien, dan gaat het altijd over zachte maatregelen, aanbevelingen aan lidstaten waar geen verplichtingen of engagementen inzitten. Wij betreuren ook de minimale betrokkenheid van het Europees Parlement. Er was vooral de intergouvernementele methode.

Ten slotte zeggen wij dat de verplichting om de gulden regel toe te passen, ernstige gevolgen zal hebben voor de begrotingen voor alle eenheden, deelstaten en lokale overheden inbegrepen en dat dit samenwerking zal vragen binnen het Belgische systeem, alsook afspraken onder gelijkwaardige partners.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: De discussie is al in de commissie gevoerd. Het is goed dat het Vlaams Parlement hier aandacht voor en inspraak in heeft. Dit is maar één verdrag in een reeks van drie soorten verdragen die er de laatste tijd zijn geweest rond de fondsen, de begrotingsbeheersing, waar dit verdrag onder valt, en de groeimaatregelen. Dit verdrag moet de landen ertoe aanzetten om meer te responsabiliseren. Ze worden gewezen op hun verantwoordelijkheid als onderdeel van de economische en monetaire unie. Ook intra-Belgisch zullen wij afspraken moeten maken met de federale overheid. Waarschijnlijk zal dat resulteren in een decretale bepaling bij ons.

Wat ik er in de commissie aan toegevoegd heb, en wat ik hier wil herhalen, is dat dit verdrag een extra argument is om te blijven ijveren voor meer inspraak in die instellingen die bezig zijn met macro-economische voorspellingen in België, zoals het Planbureau en dergelijke meer.

Ik wil nog een opmerking maken bij de uiteenzetting van mevrouw De Vits, die ik ook heb gemaakt in de commissie. Ze zal dus weten wat er komt. Ik moet eerlijk bekennen dat mijn tenen krullen tot achter mijn oren als ik keer op keer hoor zeggen dat Europa niet inzet op groei. Dat is op zijn minst de waarheid grof geweld aandoen. Met alle kritiek die je op Europa kunt geven, maar als er één instelling is die al decennialang bezig is met groeimaatregelen, is dat Europa. Het mooiste voorbeeld is waarschijnlijk een van de meest gehoorde woorden in dit parlement en andere parlementen, namelijk de Lissabonstrategie. De Europese Unie is al jaren bezig met het nemen van groeimaatregelen.

Een tweede punt is dat in dit verdrag inderdaad geen groeimaatregelen zitten, maar dit is ook maar één onderdeel van een reeks verdragen.

Het derde onderdeel van de reeks gaat volledig over de groeimaatregelen. We hebben Horizon 2020 en dergelijke meer, en daar zitten wel groeimaatregelen in, daar zet de Europese Unie wel in op groei.

Ik vind het bijzonder jammer dat men ziende blind is en blijft doen alsof Europa niet inzet op groei, want dat is absoluut niet waar.

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, we hebben in de commissie een heel omstandige en interessante gedachtewisseling gehouden met de minister-president. Open Vld heeft toen haar standpunt helder kunnen uiteenzetten. Ik voel niet de behoefte om het nu te herhalen. Degenen die later ooit de notulen van deze vergadering lezen en willen weten waarom Open Vld dit ontwerp van decreet zal goedkeuren, verwijs ik naar de verslaggeving van de vergadering van 12 december 2012.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, ook de CD&V-fractie zal dit ontwerp van ratificatie-decreet zeker mee goedkeuren. Europa heeft heel wat stappen moeten zetten om de crisis waar we in terechtgekomen zijn, recht te trekken. Recent was er het akkoord over het banktoezicht, maar ook dit verdrag is een heel belangrijk element om opnieuw de stabiliteit te krijgen die een absolute voorwaarde is om groei te krijgen en om bijkomende tewerkstelling mogelijk te maken. Het is dus niet het verdrag op zich dat dit realiseert, maar het verdrag is een absolute voorwaarde om die stappen te kunnen zetten.

In de marge van de bespreking in de commissie is er vanuit onze fractie ook aandacht gevraagd voor evenwichtige en wederkerige afspraken tussen de federale en de gefedereerde entiteiten, omdat er natuurlijk nog wel een vervolg zal komen, niet meer op Europees vlak, maar intern binnen de Belgische rechtsorde.

We vragen als fractie ook, en dat doen we in aansluiting bij het advies van de SERV en de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) dat de deelstaten nauwer kunnen worden betrokken bij het economisch bestuur van de Europese Unie.

Voorzitter, tot hier een paar korte reflecties, want we zijn hier in de commissie inderdaad uitgebreid op ingegaan.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Om de redenen die mevrouw De Vits heeft aangehaald, kunnen we vanuit mijn fractie niet anders dan dit verdrag niet goed te keuren. Het is inderdaad veel te veel gestoeld op één pijler, namelijk de monetaire. We vinden net als mevrouw De Vits dat de sociaal-economische dimensie ontbreekt en dat Europa zich op dat vlak inderdaad enkel beperkt tot zachte aanbevelingen.

Daarnaast zouden we ook op ecologisch vlak een aantal aanbevelingen op eenzelfde manier verankerd willen zien. Ook wij hebben hier grote problemen mee.

Ook inzake de totstandkoming loopt onze kritiek gelijk. We vinden die getuigen van een democratisch deficit; we kunnen het ontwerp van decreet dus niet goedkeuren.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, dames en heren, ik stel vast dat het Vlaams Belang en Groen dit niet kunnen goedkeuren. We hebben hierover, zoals de heer van Rouveroj terecht opmerkte, uitgebreid van gedachten kunnen wisselen in de commissie.

Ik ken de positie van de heer Creyelman. Die is duidelijk, maar ik deel zijn mening niet. Ik vind dat wij vanuit Vlaanderen nog meer Europa nodig hebben om ook Vlaanderen te laten groeien. Dat zal vandaag niet uitgepraat kunnen worden. De heer Creyelman op andere gedachten brengen, zal mij niet lukken, denk ik.

Ik betreur ook een beetje dat Groen om redenen die niet helemaal steek houden, het ontwerp van decreet niet zal goedkeuren. De heer Diependaele verwees er al naar dat het niet juist is dat Europa geen oog zou hebben voor groei. Het kan natuurlijk nog altijd beter, er kan nog altijd versterkt worden, daar is men ook mee bezig. Het om die reden niet goedkeuren, vind ik spijtig.

Ook aan het democratisch deficit of de inbreng van het Europees Parlement moet nog verder worden gewerkt, mevrouw De Vits, maar ik vind dit ook geen reden om dit niet goed te keuren – wat, voor alle duidelijkheid, mevrouw De Vits niet doet, maar wel Groen.

Er werd terecht ook verwezen naar de gelijkwaardigheid van Vlaanderen met de andere partners binnen de Belgische context. Er zal verder over gewaakt worden om dit ook af te spreken en te garanderen. Ik denk dat we ook vanuit Vlaanderen, zoals de heer Kennes al onderstreepte, op een volwaardige manier verder betrokken moeten worden. Dat geldt dus ook voor de macro-economische instellingen waar de heer Diependaele ook naar verwezen heeft.

Ik hoop dat er na mijn toelichting nog andere fracties dit gaan goedkeuren. Dat zit er niet dik in.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1815/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Paul Delva, mevrouw Yamila Idrissi, de heer Willy Segers, mevrouw Ann Brusseel en de heer Luckas Van Der Taelen betreffende de aantrekkelijkheid van Brussel als studentenstad – 1702 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Delva, aanwezig; van mevrouw Idrissi, afwezig; van de heer Segers, aanwezig; van mevrouw Brusseel, afwezig; en van de heer Van Der Taelen, aanwezig, betreffende de aantrekkelijkheid van Brussel als studentenstad.

De bespreking is geopend.

De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Het voorstel van resolutie vertrekt van de vaststelling dat Brussel de belangrijkste studentenstad van het land is qua aantal. Er zijn er 70.000 in totaal waarvan 23.000 aan Nederlandstalige universiteiten en hogescholen.

Brussel wordt niet als studentenstad gepercipieerd vandaag. We vragen aan de Vlaamse Regering dat ze initiatieven neemt om een versterkt beleid te voeren inzake studentenhuysvesting, vrijetijdsruimte enzovoort. We vragen om Brussel veel meer dan vandaag op de kaart te zetten als studentenstad.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: De N-VA sluit zich bij het voorstel van resolutie aan om dezelfde redenen als de heer Delva heeft opgesomd.

Het voorstel van resolutie roept op, gezien het versnipperde beleid ter zake, om de verschillende overheden op één lijn te brengen voor de aanpak. Dat is niet onbelangrijk, zeker omdat erin staat dat we de studenten tijdens hun studie willen aansporen om in Brussel te blijven wonen als ze afgestudeerd zijn.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijziging onder de plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de CD&V-fractie is in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de heer Jan Verfaillie als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Peter Van Rompuy.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vanmiddag.

We komen om 19 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

Er wordt u een lichte maaltijd aangeboden in het zelfbedieningsrestaurant.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.56 uur.*

■